

Sevgili Okuyucular

Derginin ve yayınların niteliğini arttırma çabalarımızın ve gerçekten İÇ İNSANIN eğitimi için payımıza düşen faaliyeti göstermemizin işaretini, pozitif yönde, alıyoruz. Bu işaret objektif değerde: Sizlerden geliyor. Her geçen gün, kabuğundan çıkan - belli bir düzeyde şuur uyanıklığına ulaşabilen - insanların bilgi ve bilgelik ihtiyacını kemaliyle sağlayan RUHÇU Realitenin çok hayırlı hizmetlere vasıta olduğunu görüyoruz.

Cehennem korkusu ile Cennet arzusu arasında kendi varlığını yitiren insanlığın yanı sıra ve daha çok olmak üzere her şeyi «put edinmiş» olanların meydana getirdiği şu insanlık toplumunun UYKU İÇİNDE olduğu görülüyor mu? Kendilerini fanî arzularının elem ve kederden başka bir şey getirmeyen tatminleri peşinde helâk etmeleri körlükten başka nedir? Kimdir mutlu olan? Cehennem acısı gibi yüreğine oturmuş olan ölüm korkusundan kendini kurtaramaz ise insan mutlu olur mu? Dünya'nın değerleri toz gibidir. Ezel ve ebed arasında «kendini bilmeğe» cehteden insan varlığının ahir'ini bilmek istemesi gerekmez mi?

Kimsin, nesin, nerdesin, ne yapıyorsun, ne olacaksın? Bu sorulara verilecek cevapların hepsi nisbidir ve geçicidir. İnsanın KENDİNİ BİLMESİ kadar sağlam ne vardır? Allah'ın «İsm-i A'zâm Sırrı» Kendini Bilmek'le açıkça biliniyor ise neden hâlâ aldatıcı şuur hayalleriyle oyalanıp dururlar.

Ruhânîleşmek'ten başka kurtuluş kalmadı insanlık için. Bilgi ile bilinen, ruh ile idrak edilen hakikatlerin ipine sarılmak son fırsatımızdır.

Tekâmülün seyri «değişim çemberine» girmek için hızını alabildiğine arttırıyor. Yüz sene on sene, on sene bir sene gibi oldu. Adımları bu hıza uyan uyacak, uymayan saf dışında kalacak. Bu hesap üzere UYANMAK İÇİN tanınan vakit de daralmıştır. Gününü gün edenler, vakit bu vakittir diyenler, bedeninin yaldızlı tozuyla maddeye körlemesine bağlananların, yâni, insanlığın, vaad edilen akibetten kurtulması mümkün değildir.

İşte kardeşlerim, ruhânîleşmek için zamanın şartlarına ve ihtiyacına göre akıl erdiğince ve dil döndüğünce sizlere hizmet etmeyi vazife edinenlerin işleri bunlardır.

Selâm ve Sevgiler...

ERGÜN ARIKDAL

REALITE

ERGÜN ARIKDAL

Din Kitaplarının Kökeni

(Sahı Konferansı)

Ruhsal Yönetici Mekanizmalar, insanlara bu okulun tedrisine uygun olmak üzere, onların seviyesine uygun olarak bilgi vermişlerdir. Beşeriyet, tekâmülünün daha ileri safhalarında, gerçek insanlar arasına karışacakları için, usul, edep, erkân, terbiye ve bilgi öğrenmek zorundadır. Bu yüzden de, 25.000 yıllık bir süre içinde, bu eğitim tamamlanmaya çalışılmıştır.

Beşer hali içindeki insanlık, yaşarken bu görgü kurallarını öğrenmek zorundadır, ki ileride gerçek insanlar arasına karıştığında, neyi nerede yapması gerektiğini bilsin. İşte bu nedenlerle Ruhsal Yönetici Mekanizmalar çeşitli zamanlarda, çeşitli bilgilerle beşeriyeti beslemişler, takviye etmişler, edeplenmelerini sağlamaya çalışmışlardır. Kitaplar da bu sebeple indirilmiştir. Kitapların her biri bir öğretim sistemi olduğuna göre, her biri de bir yol demektir. Dinler de böyle meydana gelmiştir. Yani bu yolların her biri, beşeriyetin, daha üstü bir realiteye geçebilmesi için gerekli olan bilgilerdir. Bu bilgiler onlara, tatbik edebilecekleri ve tatbik etmelerinden dolayı yaşayacakları ruh halleri sağlayacaktır. Bu ruh hallerinin gösterdiği gelişime göre de varlık tekâmül eder.

Kutsal kitaplardaki emirler, sadece okuyarak değil, tatbikatları yapıldığında varlığı. vaad edildiği gibi, bir realiteden alır başka bir realiteye götürür. Yani varlık bizzat vasıvarak elde ettiği sonuçlarla cennetlik olma hali dediğimiz hale ulaşabilir. Kutsal Kitaplar insanları kandırmamışlar-

dır. Gerçekten de o yola girildiğinde ulaşılabilecek bir hedef vardır.

Şimdi, böyle bir sistem içinde indirilen kitaplar hangi seviyeden indirilmiştir? Diye bir soru soramayız çünkü cevap apaçık bellidir. Tabii ki, bu okulun sahibi tarafından indirilmiştir. Bu okulun sahibi kimse, bu okulu kim hangi maksatla kurmuşsa, düzeni kim yönetiyorsa, Kutsal Kitapları belli bir amaca hizmet etmek üzere indiren de onlardır.

Biz, bu yöneticilere isim olarak RUHSAL İDARE MEKANİZMASI diyoruz. Bizim okulumuzun sahibi de bu okulun RUHSAL İDARE MEKANİZMASI'dır. Kâinatta, bizim okulumuz gibi milyarlarca okul ve her okulun bir Ruhsal Yöneticisi vardır. Kâinatın sonsuzluğu içinde bu idare hiyerarşisi sonsuza doğru gider.

Kutsal Kitaplar, fizik plâna en yakın seviyede mevcut olan varlıklar tarafından nakledilir. Bu görevin Kur'an'cası Cebrail sistemi dediğimiz enformasyon merkezidir. Yani evrensel bir dağıtım sistemi vardır ve dünya ile alakalı bilgi dağıtım sistemini Cebrail temsil eder. Ona melek denmiştir ama meleklik bu sistemin yanında çok hafif kalır. Cebrail'e melek denemez çünkü onu yaptığı iş ve fonksiyon bakımından küçültmüş oluruz. Meleklik zaten onun vasıflarından biridir. O halde Cebrail, bir varlık değil, bir sistemdir. Evrensel bilginin toplanıp, gerekli görüldüğü yerlere, gerekli zamanlarda, gerekli kodlamalarla yansıtılan enformasyon sistemidir. Bu sistem, bilgiyi istediği zaman, istediği yerde, istediği biçimde ve şekilde tanzim edip dü-

zenleyebilir. O halde, geçmiş ve gelecek olan bütün kitapların dağıtımı Cebrail sistemi vasıtasıyla yapılmıştır. Fakat bu sistem bilgi toplama ve dağıtma işini nasıl yapmaktadır? Bunu yeryüzünde bilebilecek hiç kimse yoktur. Zira bu terazi bu kadar yükü çekemeyiz.

Anhyamayız, çünkü biz daha kendi beynimizdeki hafıza mekanizmasının nasıl çalıştığının farkında değiliz. Zaten, bu derecede yüksek, bu derecede ulvî ve üstün bir bilgiye kavuşmuş olan insanın yeryüzünde işi yoktur. Biz bu bilgileri buralarda öğrenecek değiliz ve buna da ihtivacımız yoktur. Şimdilik bizim yapacağımız iş ayağımızı sıkıca yere basıp, realitenin bize vermiş olduğu şuur hallerini yaşamaktır. Dostluk nedir? Candan davranmak nedir? Dürüstlük nedir? İkiyüzlü o'mak nedir?

İltifat etmek nedir? Dobra dobra konuşmak nedir? Biz bunları yaşıyormuyuz? Önemli olan bu şuur hallerini hakkını vererek yaşamaktır. Çünkü, beşeriyet hâlâ dostluğun, insanlığın, inceliğin, sevginin, varımın, varımlaşmanın, hoşgörünün farkında değildir. İnsanlar deniz dikenini gibi yaşıyorlar. Bütün dikenleri açık, tıpkı kirpiye benziyorlar, birbirlerine sokulamıyorlar çünkü sokuldukları zaman dikenler batıyor, ıstırap veriyor. İnsanların sevgisi bile bugün bir ıstırap kavnağıdır. Çünkü, daha sevginin ne olduğunu ve nasıl aktarılacağını bilemiyoruz.

İşte, bizim tekâmül kaynaklarımız bunlardır. Yoksa Kutsal Kitapların nereden indirildiği, Atlantis'in neden battığı veya x dağındaki yolun nereye gittiği, uçan dairelerin neden geldiği ve neyle çalıştığı gibi sorular bizi pek ilgilendirmez. Bu türden bilgilerin tekâmülümüze de bir katkısı yoktur. Bize bu dünya okulunu bitirtecek olan bilgilerin sayısı beşi geçmez ama tatbikatlarının yapılması da hayatlar boyu devam eder. Aslında yapacağımız işler kolay ve basittir : Kendine ve başkasına yalan söyleme-

mek, uyanık durmak, makul vicdanlı olmak, samimi olmak, şevkatli ve cehitkâr olmak gibi. İşler bu kadar basittir ama yapması kolay mı, onu bilemem. Yukarısı «edep-erkân» derken, bizden bunları istiyor. Eğer bu tatbikatlar yapılamıyorsa yapılmış olan diğer her türlü merasim şartlanma düzeyinde kalır. Buradan öteve götürülecek hiçbir şey yoktur. Ruha mal edilmemiş olan davranışlarımızla hiçbir yere ulaşamayız. Boşuna heveslenmemek gerekir. Falan zamanda verilmiş 3-5 kuruş sadaka ile filan zamanda secdeye durmak veya 3-5 mum yakmış olmanın insana hiçbir faydası yoktur. Bu ruh halleri yaşanmamışsa, geriye kalan her şey lâf-ı güzaftır. Hayaller âleminde yüzmekten ibarettir.

Eğer yukarıda savılan şuur hallerini ve duyguları teker teker hız'a ve tam anlamıyla vasar ve benimserseniz, bu okuldan mezun olacak namzetlerin arasına girebiliriz. Hiç olmazsa bu kâdarcık bir eozlmanın, bencilliğin, favdacılığın hiç zararı yoktur... Çünkü Dinler avnı ego sistemine daha fazla hitap etmiştir. Cenneti kazandırmak için, dinlerin vaatleri daha da fazladır. Aslında bütün bu vaatlerin hepsi, insan ruhunun belli bir realiteden başka bir realiteye geçişini sağlamak için uygulanan taktiklerden başka bir şey değildir. Hepsi, bu okuldaki öğrenciyi teşvik ederek, okulu bir an önce bitirmesini sağlamaktan ibarettir. Fakat işin en önemli yanı öğrenim gören öğrencinin her dersten sonra sınanmasıdır. Yani edinilen bilgilerin, sövlenen sözlerin tatbikatı yapılamamışsa o sınıf geçilemez. Peki Nedir bu bilgiler? Yukarıda anlattığımız 3-5 cümleden fazlası değildir. Örneğin, insanların birbirini sevmesi. Kelime itibarıyla yazarken çok kısa ama tatbikatı oldukça zor bir bilgidir bu. Sevgi o kadar büyük, o kadar şumüllü, o kadar derin tesirleri olan bir olaydır ki bütün uygarlıkları mihverinden çıkarır. İnsanlar birbirini sevmeye başladık-

(Lütfen Sayfayı Çeviriniz)

ları zaman, sevmeyenlerin, insanların nefretinden yararlanarak insanları birbirine düşürenlerin halini düşünün. Hiçbir kötü iletişim, karşı tarafa ulaşmaz. Felâket tellallığı yapılamaz. İnsanlar falan yerde açlıktan ölmez. Çünkü, sevgi bütün dünyaya gerçek anlamda yayıldığında, bütün sosyal, iktisadî, siyasi kurallar değişir. Birbirleriyle savaşmayan insanların savaş ekonomisine ne ihtiyacı var? Savaş ekonomisine aktarılan paralar, ziraat ekonomisine aktarıldığında, açlık problemi de ortadan kalkar.

Aslında, dünyada birdenbire böyle bir değişimin olamayacağı açıkça ortada çünkü, insanlığın talim ve terbiye için çok değişik ruh hallerini geçirmesi gerekli. Bizler daha o safhayı bitirmiş varlıklar değiliz. Biz simdilik hâlâ kirpi rolüne devam edeceğiz. Ama bazılarımızın dikenleri, sevmeyi öğrendiği için düsmüş olabilir ve öbür kirpinin dikenini ona batabilir. Önemli değil, sabırlı olmanı öğrenmek gerekir. Kanatsa bile bir zararı olmaz. Sevginin kanattığı yerlerde varalar çok değişik kaplanır. Yani o vara kapandığında varanın sahibi olan varlık çok kıymetli bir bilgiyi kendi torbasına atmış demektir. Sevgi kendi varasını çok kolav tamir eder. Çünkü gerçek sevgide büyük bir hoşgörü ve elcilik vardır. Zaten hoşgörüsü olmayan insanın sevdiğine inanmanın, o valancıdır!

İnsanlık sevgiyi tam anlamıyla öğrenemediğinden sevgilerinde bile bir ego dengesi kurmaktadır. Yani sevelim-sevilelim sloganının aslı bir ego dengesine dayanmaktadır. «Ben seveyim ama o da beni sevsin» diyor. Karşılıklı birbirlerine dokunmadan alışveriş yapıyorlar. Peki! Daha hızlı gitmemiz gerekivorsa ne olacak? Yani siz daha hızlı gitme livakatini elde etmişseniz, atak vaktiniz, iyi daha önce sööşlemeniz gerekivorsa ne olacak? İşte o zaman, insanın, «Sevilmemek de olur, ben severim devin» fırlaması lâzım. O varlık önde gider

ve kazanır. Çünkü, «siz sevmesiniz de ben severim, siz acımasanız da ben acırım, siz saymasanız da ben sayarım» diyecek kadar bir şuur uyanıklığına sahiptir. Kuşkusuz doğal olarak, böyle bir varlığın tekâmül hızı da artar. Çünkü artık o olgun, hoşgörü sahibi ve verici bir varlıktır. Tüy kadar hafiflemiştir. Hiçbir şeyi üstünde tutamaz, kendine saklayamaz, hep vermekten yanadır. Maddî, manevî gerçek ihtiyaç sahibini bulduğunda hemen ne vermesi gerekivorsa, memnuniyetle ona aktarır. Çünkü artık onun biriktirme ihtiyacı ortadan kalkmıştır. Yani sırtında nefsanîyet küreği yoktur. Övle bir ruhî zırhı vardır ki ona ne rüzgâr, ne soğuk, ne de güneş işler.

İnsanın, kendi nefsanîyet tulumunu çıkarması lâzımdır. Onu çıkarmazsa gelişemez. İsteddiği kadar peygamberane vahiv gelsin, istediği kadar evliya marifeti olsun, istediği kadar kulağına bileği fısıldansın her türlü kıymet önüne konsun, kıymetten anlamadıktan sonra o kıymetler çocuğun önüne verilmiş bir vişin elmasa, pırlantava benzer, onun için ovuncaktan farkı yoktur. İnsanların önüne bir vişin bileği vişsanız onu anlayacak liyakati yoksa neye varar? Asağı vukarı, Kutsal Metinler ve Ruhsal Tebliğler de böyledir. İnsanların önüne indirilmiş hazinedir, fakat insanlar onlarla ovun ovnar gibi oynuyor. Onun inciğiyle boncuğuyla, şurasıyla burasıyla, köşesinden valdızıyla, fiyakalı yerleriyle oynuyor. Ama eline alıpta bu nedir böyle? Ne ister? Ne güçtür? Arayayım, bakayım, ışığa tutayım, bu nasıl bir şeydir, neye yarar, sert mi yumusak mı, hassaları, özellikleri nedir? diye araştırıyor. Aslında, insanların din tatbikatı da böyledir. Satıhta, dısta, cilâda yanılır bütün işler, iceride fazla sev vektür. Ve zaten de, insanın ruhuna bir değer kazandırmayan tatbikatların, lâf olsun diye uvculanmasıyla ruhi bir seviye kazanılamaz.

Aletler İnsan Enerjisini Toplayabilir mi?

● **Stephane DOREY'den**
Çev: Selâmi KANIKLI

Antik Çin ona «Hayati Enerji», Eski Hindistan (Prana); Rönesans devri hekimi ve simyageri «Paracelse Munis»; Mesmer «Hayvansal Manyetik Enerji» adını veriyordu. Çeklere geçince, onlar bunu «psikotronik Enerji», Sovyetler «Biyoplazmik Enerji» ve Fransızlar «Psi Enerjisi» diye adlandırmaktadırlar. Radyasyonlardan veya her çeşit cisimden yayılan dalgalardan oluşmuş olan bu enerji, araştırmacılar tarafından, öteki cisimler üzerine uzaktan etki yapan bir enerji türü olarak gösterilmiştir. Bu kuvvetin resmini KIRLIAN fotoğrafı sayesinde öğrenmiş bulunuyoruz. Oysa ki Ruslar onu, **acaip âletler içinde**, bazı çeşitlerde soyutlamayı, «Konserve haline getirmeyi» başarmak istiyorlardı.

Moskova'daki yeni bir parapsikoloji konferansı sırasında gösterilmiş olan bir film, bu **elektronik jeneratörlerinin** varlığını meydana koymuştur. Bu jeneratörler, yaşamakta olan her şeyin biyolojik enerjisini toplamakta pek çok özelliğe maliktirler. İnsan, hayvan ve bitkilerin toplanmış olan enerjileri, alete geniş parapsişik nitelikler vermektedir. Bu nitelikler o kadar çoktur ki, hiç bir insan ona sahip olamaz.

BİYOLOJİK SİSTEME BORÇLU BİLİNMEYEN BİR GÜÇ

Bu jeneratörler, çok eski araştırmaların, karışık bir sonucu gibidirler. Ondokuzuncu yüzyılda, bir **ODOSKOP'u** imal eden **REİCHENBACH'ın**, bu aleti, prensip olarak, kendisinin **OD'SAL GÜÇ** adını verdiği gücü yakalıyordu. 1921 yılında, Oxford Oftalmoloji Kongresinde, bir **SOLENOİDE** icat ettiğini, bir kimse-nin ona şiddetle konsantre olması ha-

linde döndüğünü bildiren, doktor Charles Russ olmuştur. Fransa'da doktor Paul Joire, İngiliz meslektaşınıniki ile aynı özellikleri gösteren bir alet tasarlamıştı. Fakat, bobinin yerini bir iğne alıyordu. Bilgin, iğnenin dönüşünü tahrik eden bilinmez gücü biyolojik sistemin emanasyonlarına bağlamakta idi.

Bütün bunlar, bugün canlı varlıklardan çıkan enerjileri toplayıcı, **biyolojik jeneratörlerle** ve çevremizin tüm elemanlarını yıkayan kozmik jeneratörlerle karşılaştırılınca, çok ilkel görünmektedirler.

Bu jeneratörlerin görünüşü çok değişik şekillerdedir; Bir kısmı 15-18 cm. boyundaki, küçük robotlara benzemektedirler. Beden, konik çıkıntıları, kadına özgü şekilleri simgeleyebilecek demir bir trapezden oluşmuştur. Üzerinde ezoterik bir baş resmi kıvrılan, metal bir dik açı vardır. Ötekiler, karşılıklı dizili altlıklarının üzerine, dikey olarak oturtulmuş, ortalarına birer delik açılmış, basit maddesel tüplerdir.

Oraya bir çeşit bilye vidalanmış ve küçük bir mihver üzerine, ipliği andıran kanatları, bir şemsiyenin balinalarını anımsatan bir uskur ilâve edilmiştir. Yine, 17-18 cm. uzunluğunda ve 3-5 mm. genişliğinde olan ötekiler, çelik cetvelleri anımsatmaktadırlar. Oradaki uçlardan birine, şekli ile, bilyeli bir kurşun kalem ucunu anımsatan alüminyum koni takılmıştır. Bu, manyetik çekime duyarsız bir madde içinde olup, tahta veya plastikten yapılmıştır.

Bu jeneratörlerin sırrının, oranlılara ve kullanılan çeşitli malzemelerin içeriğine bağlı olduğu sanılmaktadır. Birincileri, enerjinin toplanmasını ve onun mümkün olan kullanıl-

(Lütfen Sayfayı Çeviriniz)

ma şeklini belirtmektedirler. İkincileri ise, bu olayları güçlendirmişlerdir. Bakır, piring, demir, çelik, altın ve bazen de bilinmeyen daha başka maddeler kullanılmıştır.

Jeneratörlerin bir insan enerjisiyle şarj edilmesi, günümüzde otomatik olarak yapılmaktadır. Fakat, önceki kuşaklar, enerjiyi maddenin içinde konsantre etmeye ve akümülatöre doğru yöneltmeye yardım eden, saplanması gerekli, kazılmış bir işaret taşıyorlardı. Tarikat ve dinlerden çoğu, spirüel konsantrasyonunu kolaylaştırmak için, sembolik bir resim kullanarak bu yöntemi uyguladığına göre, yeni bir yöntem değildir. Şimdiki araştırmalarda bakış, insan varlığından akümülatöre akan güç, seçk edici bir vasıta rolü oynamaktadır. Bilinmesi gerekir ki, insanı enerji özel bir organdan çıkarılmış değildir ama kişiliğimizin tüm «güç alanı»ndan gelmektedir. Bakışın yardımı gerekli olmadığına göre, onların belli bir görev için kullanılmalarının dışında, son kuşağın jeneratörleri, sadece insan varlığının enerjisini değil, bitkilerin ve hayvanların biyolojik enerjisini de toplayabilmektedir. Eğer şarj etmek, gerçekten vericiyi yoruyorsa ve bu çekilmesi istenen insanî bir psi enerjisi ise birşey söylemek zordur. Çeşitli deneyler sırasında çekilmiş olan kafatası röntgenleri, hekimlere «anormal» olarak yargılanan bir taslak göstermektedir. Çeşitli vericilerin bedenlerinin çevresindeki, «Biyolojik Alan»ın yapısının değişiklikleri, şarj sırasında meydana çıkarılabilmektedir. Aynı zamanda beyinlerde değişken, soğuk bir elektrik plazması bulunduğu işaret edilmiştir. Meraka değer olan husus şudur: Bazı faaliyet aşamaları sırasında, bu beyinler, manyetik, elektriksel ve belirtilmeleri olanaksız çeşitli tabiatlarda dalgalar yaymaktadır.

Bu aletlere dair, muhabirlerden birinin röportajını yayınlayan bir İngiliz gazetesine göre, aleti icad eden

bir Rus değil, büyük bir tekstil fabrikasının inceleme ve araştırma bürosunun müdürü olan Robert PAVLITA adındaki bir Çek mühendisidir. İlk imal edilen jeneratör, özenle mühürlenmiş, madensel bir kucu biçiminde görünüyordu. Bu kutunun altında, mühveri kutunun içine giren ve tepesinde, iki kanatlı bir uskur gibi monte edilmiş, bakırdan, küçük bir levha taşıyan, urak bir elektrik motoru bulunmakta idi. Motorun etkisi altında, bakırdan levhacık dönüyordu. İşte o zaman Pavlita, elle tutmadan kutuyu tespit ederek, levhanın dönüşünü, aksi yöne döndürmek üzere durdurmakta idi.

Fizikçiler, elektrofizyolojistler, matematikçiler ve elektronik mühendisleri tarafından yapılan bilimsel kontroller, ısı da dahil olmak üzere, kabul edilebilir tüm fizik amillerin araya girmesine engel olacak tarzda hazırlanmıştır. Gerçekten de bu sıkı tedbirlerden sonra, $1,20 \times 10^{-3}$ lük lamı dondurtmak için geliştirilen güç, ne kutunun içinde bir ısı yükseklığı, ne de çevreyi kuşatan havanın muhtemel hareketleri vasıtasıyla üretilmiş olmuyordu. Bilginler, bilimsel olarak açıklayamadıkları, radyasyonları sapmadan ve zayıflandıran; camdan, sudan, ağaçtan, kartondan ve demir de dahil olmak üzere, tüm madenlerden geçen bu enerjinin, insandan çıktığına hükmettiler. Bu enerjinin kontrolü, insanın ruhu tarafından yapılmış gibi görünmektedir. Denemenin sonucuna gelince, insan bedeninden çıkan ve madensel kutuya yönelerek giden paranormal enerji, bir intikal ve bir toplama vasıtasıyla kanıtlanabilir. Madenî kutu bir kez şarj olunca, bir enerji jeneratörü gibi çalışıyor ve sırasında, bakır levhayı durdurmak, sonra dönüşünü ters yöne çevirmek için, oldukça kudretli bir güç yayıyordu.

Fakat, yeni formüldeki jeneratörler, hiçbir zaman, basit esnaf a-

raştırması aşamasında değildirler. Bu jeneratörler, pratiğe uygulanmak üzere tasarlanmışlardır. Toplanmış olan muazzam miktardaki enerji, başkaları arasında, onlara robot - Medyom olmalarında hizmet edecektir.

Bu yönde yapılmış olan incelemeler, onların telepatide alıcı görevi yaptıklarını göstermiştir. Onlar, bir mihver üzerine monte edilmiş bir iğne ile donatılmıştır. Bu iğnenin ucu, yirmi beş tane oyun kâğıdından oluşmuş bir daire üzerinde hareket etmektedir. Bir yayıcı (erkek veya kadın) uzak bir odanın içinde soyutlanacaktır. Yavaş yavaş her kartı çeker, ağır ağır onların simgelerini saptar. Paralel olarak jeneratörün iğnesi döner ve doğruca, yayıcının bakmak üzere olduğu resmin üzerinde durur.

Bir biyoplazmik veya psi jeneratörü, direnilmez şekilde, bir bilgi sayarı düşündürür. Tek fark şudur ki, bu bilgisayarın, bir sonuç vermesi için, dış bir enerjiden etkilenmesi gerekir ki bu etki de, çok açık bilgilerle onu besleyen bir bilgiyle programlanması demektir. Jeneratör ise tersine olarak, ayrılmış olabilen bir şahsın «bakışını izleyerek» seçimler yapar ve ondan kendi enerjisini alır.

Jeneratörler sadece düşünce nakletmeye yaramazlar, onlar için uzakta, cam, ağaç, maden, kumaş, kâğıt gibi küçük cisimleri hareket ettirmekte mümkündür. Bu olaylar, elektrostatik etkilerle karıştırılamaz. Zira, bilindiği gibi, elektrostatikler, suyun içinde mümkün değildirler. Je-

neratörler cam bir küvetin içine daldırılmış bile olsalar, kımıldatmaya devam etmektedirler; öyleyse, jeneratörlerin çekim gücü, ince bir sü-tunda, aletlerin alüminyum ucuna doğru yükselen mayi gibi hareket etmektedirler.

MAKİNELERLE DÜŞÜNCE NAKLİ DENEMELERİ

Makinelerle düşünce nakli denemelerinde, makineler, bir tanık gurbundakilerden iki kez daha çabuk filizlenen tohumlar saçarlar. Bu çalışma, gerçek bir toplum hizmeti de olabilecektir. Zira onların radyasyonları, aşırı kirlenmiş olan suları, günümüzde başka hiçbir yöntemin sağlayamayacağı bir hızla temizleyebilir. Bazı belgeler, suyun moleküler yapısının değiştiğini göstermişlerdir. İki hidrojen atomundan biri, ötekinden uzaklaşmaktadır.

Sovyet tıbbı, denemeleri sümüklü böcekler üzerinde yürütmektedirler. Şimdiye kadar jeneratörün demeti altında onların kabuklarının içine girmişlerdir ve sümüklü böcekler, kış uykusundaymışlar gibi bir cevap vermişlerdir. Sinekler hemen ölseler bile, eğer **psi enerjisi bir böceği öldürebilirse, bir bakteriyi neden öldürmesin** diye araştırmacılar mantıkla sormaktadırlar... Bu, hasta hücreleri tedaviye de olanak verecektir. Fakat, demetin enerjisi altında, genetik yapının el değmemiş olarak kalacağına emin olunabilir mi? Psi enerjisi insanları değişikliğe uğratmanın tehlikeli bir vasıtası olmayacak mıdır? (Nostra - 351)

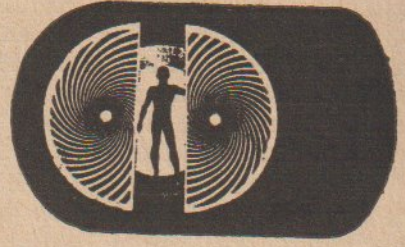
« Bilinmeyen Aşk »

● R. Emmanuel ●

Aşkın tekâmülü, geçirdiği aşamalar, mitolojideki yeri, mistik aşkın yansımaları... Bütün bunları şiirsel bir çeviriyle yayınladık. Aşk hakkındaki görüş ve kanaatiniz çok değişecektir.

RUH ve MADDE YAYINLARI

Gerçekleşen Rüyalar

● Gönül ODABAŞI

Şimdi 28 yaşında olan kızıma, 2 aylık hamile idim. Bir gece rüyamda, annemin oturduğu evin bahçesinde, sarı, kıvrırcık saçlarına pembe kordelâ takılmış, mavi gözlü, tahminen bir yaşlarında bir kız çocuğu görüyorum. Birbirimize kollarımızı açıp büyük bir sevgiyle koşarken, Allahım benim de böyle bir kızım olsun diye içimden dua ediyorum.

Bu gördüğüm rüyadan 7 ay sonra bir kızım olmuştu. Kızım bir yaşına geldiğinde onun rüyamdaki kız çocuğu olduğunu hayretle görmüştüm.

Çorak bir arazideyim. Arazinin tam ortasında bulunan, tomruk dediğimiz kesik bir ağaç gövdesinin üstünde, 22 Aralık diye bir tarih vardı. Ama senesi belli değildi.

Bu gördüğüm rüya beni korkutmuştu. Bir hadise bekler gibiydim. Aradan 2 ay geçmişti. Her zamanki gibi kızımı okula almaya gittim. Okul dönüşü yolumuzun üstünde bulunan kereste mağazasının önüne büyük bir kamyon çekmişler kereste yüklüyorlardı. Tam o an oradan geçerken bir gürültü ile üstümde meydana gelen ağırlıktan başka bir şey hissedemez hale girmiştim. Ne olduğumu şaşırılmışım. Birileri üstümdeki ağırlıkları kaldırdılar ve beni de kollarımdan tutup ayağa kaldırdılar. O an kerestelerin üstümüze yıkıldığını anladım. Kızımı aradım, bazıları da onun üstündekileri kaldırıyorlardı. İkimizi de derhal hastaneye götürdüler, Allaha çok şükür ne kızımda ne de bende en ufak bir şey yoktu. Yalnız işçilerden birinin başı yarılmıştı. Tesadüf eseri başı yarılan işçi de, annemin alt katında oturan hanımın kardeşiydi. Ve ben kendisi o güne kadar görmemiş ve tanımamıştım.

Hastaneden eve döndüğümüzde hemen rüyamı hatırladım. O gün 22 Aralık 1964 idi.

1958 senesi Temmuz başlarında gördüğüm rüya aynen şöyledir:

Ekilmemiş bir tarlanın kenarında, çok küçük, kapısı ve penceresi, kirli çuvallarla örtülü, her tarafı örümcekle ve tozlu bir kulübe içinde iki kat oturuyorum. Annem giyinmiş vaziyette yanıma geliyor ve bana, haydi kızım seni hastaneye götürüyüm şimdi sancılanırsın diyor. Ve karnımdan bir bebek kafası çıkıyor. Ben hemen kafayı yeme koyuyorum. Gaipten bir ses bana, senin bir çocuğun olacak ama vaktinden evvel ölecek diyor ve uyanıyorum.

Aradan 2 ay geçtikten sonra yine bir gece rüyamda şöyle görüyorum:

Geniş bir hastane koridorunda bir ameliyat masası, üstünde kırmızı sabahlıklı bir kadın ve masanın etrafında, ameliyat giysileri içinde doktorlar ve hemşireler, hastayı ameliyat ediyorlar.

Yine aradan bir iki ay geçmişti. Şöyle bir rüya gördüm:

Çocukluk arkadaşım N. ile bir hastanenin duvarları üstünde geziyoruz. Hastanenin kapısına geldiğimizde, sepetler içinde terlikler satıyorlar. Ben de kırmızı bir terlik alıp ayağıma giyiyorum.

Bu gördüğüm rüyalardan bir sene sonra Temmuz ayında, yani Temmuz 1959 senesinde ani ve tehlikeli bir kanama ile acilen hastaneye kaldırıldım. 2,5 aylık hamile olduğumu söyleyen doktor beni hemen yatırdı.

Bir hafta sonra kanser başlangıcı teşhisi ile ameliyata alındım. Sırtımda kırmızı sabahlığım, ayağımda üç gün önce aldığım ve o gün ilk olarak giydiğim kırmızı ayakkabılarım vardı. Ameliyattan evvel çekilen röntgende de bebeğin ufak başı

belli idi ve gerisi belli değildi.

Ameliyattan 21 gün sonra hastaneden çıktım. Doktorlar 6 ay olmak üzere her ay kontrole gelmemi söylediler. İlk kontrole gitmeden bir gece evvel gördüğüm rüya da aynen şöyledir:

Sırtımda yeşil geceliğim ve hırkama hastanede ilk yattığım Septik servisi aynı oda ve aynı yataktayım. Yatakta oturuyorum. O senelerde o servisin şefi olan Dr. B. Ü. ayakta duruyor. Dr. V. bey de bir şeyler soruyor bana ve yazıyor. Elinde kâğıtlar var, uyanıyorum.

Ertesi günü eşimle beraber hastaneye kontrole gittik. Doktor streptomisine vermişti.

Eve dönüşte iğneleri aldık ve akşam üstü iğnenin bir tanesini yaptırđım. Akabinde komaya girmiştim. Yanımda bulunanlar, bana yeşil geceliğimi, hırkamı giydirerek bir ambulâns çağırıp hemen hastaneye kaldırmışlar.

Kendime geldiğimde, hastanede ilk yattığım serviste hatta ilk yattığım yatakta, ayak ucumda Dr. B. Ü. ve Dr. V. Beyi gördüm. Müşahedemi aldılar. Rüyam en ufak teferruatına kadar çıkmıştı.

★

12 Mayıs 1980 tarihinde gördüğüm rüya da şöyledir:

Oturduğum evin arka sokağında yürümekteyim. Vakit gece ve çok geç, karanlık. Yanıma bir asker yanaşıp beni öldürmek istiyor. Yanıma gelen tanımadığım iki kişi beni kurtarıyor.

Eşimin yakın bir akrabası olan bir hanımın evin gidiyorum. Bulduğum evin ön tarafı büyük bir tepe. O anda tepede ve yolda koşuşmalar oluyor. Evin yan tarafına bakıyorum. Eski, ahşap ev dizisinin yanında tepede çok büyük olmayan beyaz bir gemi acap direkleri var. Geminin tepesinde kırmızı bir ışık yanıyor. Üstü insanlarla dolu ve 4 tane de, biri beyazlı, üçü hâki renkli uzun boylu yüksek rütbeli üniformalı adamlar var.

Amerikalıların gemisi saldırıya geçtiyorlar. Bazı gençler gemiye doğru koşuyorlar. Gemiden ufak tefek patlamalar olup aydınlatarak etrafa saçılıyor.

O sırada gökyüzünde beyaz bulutlar

içinde sarı, parlak ışıklar saçan, oldukça büyük bir insan başı beliriyor ve gülümüyor. Dikkatle bakıyorum. Parlayan ve gülümseyen Atatürk. Bir müddet sonra kayboluyor. Gemi de gökyüzüne doğru yükseliyor. Üstündeki kalabalık insanlarla.

Daha sonra kendimi bir dükkânda görüyorum. Yanımda yedi sene önce ölen annem var.

Dükkanın raflarında bulunan kumaşlardan bir tanesi dikkatimi çekiyor. Üçgen şeklinde görülen üç nokta yanık var kumaşın üstünde, dükkân sahibine merakla yanıkları göstererek neden diyorum. Onları Atatürk yakıtı cevabını veriyor. Uyanıyorum.

Ordu idareyi ele aldığı gün takvime bakıyorum. 12 Eylül 1980 ve rüyamı hatırlıyorum.

★

27 Haziran 1972'de çok sevdiğim annemi kaybetmiştim. Sağlığında, oturduğumuz evde ikimizden başka hiç kimse yoktu. İki sene evvel babam vefat etmiş, ağabeyim evlenmiş, kızkardeşim yurt dışına gitmişti.

Annemi kaybettikten sonra, yapayalnız kalmış aylarca eve girememiştim. Eve geldiğim zamanlar, evde annemin dolaşması, oturduğu köşesi, gözümün önüne geliyor ve evi ağlayarak terk ediyordum.

Nihayet evde kalmaya ve onun yokluğuna alışmaya mecburdum. Her ne olursa olsun evi terketmeyecektim.

Bu niyetle, evimde kaldığım ilk gece, annemi rüyamda gördüm. Rüya aynen şöyleydi:

Yüzünü seçemediğim, çok uzun boylu, lâcivert elbiseler giymiş bir erkek, annemi benim yatak odamın kapısına kadar getirdi. Kendisi kapıda bekliyordu. Annem içeriye girdi yüzü çok solgundu. Çok üzüntülü bir sesle bana; yavrum çok yalnızsın, sıkılıyorsun, buna ben de üzülüyorum, gelmek istiyorum ama gelemem artık diyerek yanımdan uzaklaştı.

Annemi getiren adam, onu bir sandala bindirerek, lâcivert bol yıldızlı bir gökyüzü altında aynı renkte, pırıl pırıl bir denizin üstünde, kürekleri çekerek gözden kayboldu.

«Esrarengiz kıta Atlantis, bundan 10.000 yıl önce batarken, sakinlerinden bazıları hayatta kaldılar ve kültürlerini başka halklara aktardılar. Onlar tarafından «Tanrılar» olarak kabul edildiler.»

Bu teori ile ilgili olarak birçok araştırmalar yapıldı ve deliller elde edildi. Aşağıdaki yazıda bu araştırmalar ve deliller anlatılmaktadır.

TEORİLER VE KEHANETLER

Mühendis Otto Muck'ın hesaplarına dayanarak, bir planetoidin Atlantik'e düşüşünün ve infilâkının, Dünya üzerinde ne gibi etkiler yapmış olabileceği araştırıldı. Muck, Atlantis'in batması olduğu günü tam olarak tesbit edebildiğine inanıyordu: Bu, MÖ 8498 yılının 5 Haziran günündü. Muck bu günü, dut ağacı kabuklarından yapılan kaptalara yazılmış, taşlara resmedilmiş veya mâhed duvarlarına işlenmiş olan eski Maya takvimlerinde buldu. MÖ. 5 Haziran 8498, Mavalar'ın «Sıfır Günü A» olarak sayılıyordu. Onlar için bu günden itibaren yeni bir kronoloji, yeni bir tarih çağı başlıyordu. Bu başlangıca onları bir hâdise mi zorlamıştı? Bu takvim gerçekten Mavalar'dan mı geliyordu?

Bu soruların cevaplandırılmasında vol österen üç gözlem ve düşünce mevcuttur:

1 — Astronomlar, gök cisimlerinin MÖ. 5 Haziran 8498'deki pozisyonlarını yeniden teşkil ettiler. O

Atlantis Tufanından Kurtulanlar

• Klaus Gröper'den Türkçeleştiren:

Tamer BAŞKAN •

günkü kozmik konstellasyon adeta bir «Üçlü Kavuşum» veriyordu. Bunun anlamı şöyleydi: Dünya, Ay, Venüs ve Güneş, tek bir hat üzerinde dizilmişlerdi. Bu nedenle, planetoid, dünyanın yörüngesine yaklaşmadan önce, Venüs ve Ay tarafından çekildi. Dünya ile çarpışması kaçınılmazdı. Bu «Üçlü Kavuşum», planetoidin dünyaya düştüğü zamanın tam olarak hesaplanmasında Otto Muck'a daha da kolaylık sağladı: Bu düşüş, Güneş'in batışıyla geceyarısı (düşüş yerinin yerel saatine göre) arasında vu-

ku bulmuş olmalıydı.

2 — Bütün eski takvimlerden -Gregoryan takvimi de dahil olmak üzere- doğruluk bakımından çok üstün olan Maya takvimi, planetlerin yörüngelerinin binlerce yıllık gözlemlerine dayanıyordu. Astronomik bilgileri ve sayısal ilişkileri, bugünkü ölçülere göre de bilimsel niteliklere sahiptir. Astronomlar gökyüzünü M.Ö. 5 Haziran 8498 yılından çok önceleri de incelemiş olmalılar.

3 — Amerikalı Maya araştırmacılarının en yeni bulguları ve kazılarında elde edilen sonuca göre, Maya-

lar veya ataları, M.Ö. 9000 yıllarında Orta Amerika'da yerleşmişlerdi. Fakat bunların kültürleri son derece ilkel. Taş Devri avcıları ve balıkçıları, varlıklarının ilk yedi-sekizbin yılına kadar son derece ilkel âletlere sahiptiler ve planetlerin yörüngelerini hesaplamış olmaları mümkün değildi.

O halde Maya takvimi nereden geliyor? M.Ö. 9000 yılında hangi medeniyette bu denli yetenekli astronomlar vardı? Bu sorulara cevap vermeden önce, Milâd'tan önceki ilk bin yılın Mısır'ına doğru bir gezinti yapmak istiyoruz. Eflâatun'un bildirdiğine göre, devlet adamı ve filozof Solon, M.Ö. 600 yılında Atina'dan Nil Nehrine doğru bir seyahate çıktı. Bu vesileyle Mısırlı rahiplere tufanın nedenlerini sormuş olmalıydı. Rahipler, «8000 yıldır yıldızlar Dünya etrafında değişik dönüyorlar» diye cevap verdiler. Bugün biz biliyoruz ki, bundan 10.000 yıldan fazla bir zaman öncesinde yıldızların hareketi değişmedi, bilâkis dünyanın ekseninde bir kayma oldu ve bunun neticesinde gökyüzünde yıldızların pozisyonları birdenbire bambaşka bir şekil aldı.

Mısır'dan bir başka astronomik «Sansasyon» daha: Bilim adamları, Mısırlı rahiplerin çizimlerinde, çok ender olan bir kozmik konstellasyon (Zodiak yörüngesi ve Ay yörüngesinin kesişmesi) tesbit ettiler. Yaptıkları hesaplamalardan sonra şu sonuca

vardılar: Bu olay ancak M.Ö. 11542 yılında meydana gelmiş olabilir.

Burada söylenmesi gereken şey, Mısır Kültürü'nün çok eski olduğudur. Fakat arkeologlar M.Ö. 5000 yılından bile, ilkel Tas Devri kültürüne ait çok az sayıda bulgulara sahipler. Eğer biz Mısırlı tarihçi Manetho'nun «Tanrıların Hükümdarlığı» için 13900 yıllık bir süre verdiğini biliyorsak, o zaman su soruyu sorarız; Bu «Tanrılar» nereden geldiler ve astronomik bilgilerin dışında başka neler getirdiler?

Kendi sonuçları ile ilgili bilgiyi getirdiler. Tekrar Muck teorisine dönelim: Bundan 10 000 yıldan biraz fazla bir zaman öncesinde, Batı Atlantik'e bir plenetoid düştü ve kilometrelerce yükseklikteki bir dalga olustu. Volkanlar, milvarlarca ton ağırlığındaki lâv, kül ve su buharını ivonosefere nüksürttüler ve bunlar özellikle kuzey varımküresi üzerine vadediler ve birçok dağı adeta kapattılar.

Bu tasvirler ile birçok eski rivayetler birbirini tutmaktadır. Musa'nın eski Ahid'inde vadedişine göre, sular dağların 15 arsin üstünde duruyorlardı. En azından M.Ö. 3000 yılına ait olan Sümer Gılgamış Destan'ında, «Dünya bir tencere gibi infilâk etti» ve «bu tufan karşısında Tanrılar bile korktular» şeklinde ifadeler geçer. Edda'da geçen Cermen kıyamet günü şöyledir:

«Güneş söndü, kara de-

nize gömüldü, gökten yıldızlar düştüler.»

Hintliler'de ve birçok Amerikan Kızılderili kabilesinde benzer rivayetler mevcuttur. Hepsinde ortak olan nokta: Bazı insanlar Tanrılar tarafından felâkete karşı uyarıldılar. Onlar, «yaşam tohumlarını» gemilere yüklediler ve tufan sonrasında bir dağa ayak bastılar. Daha sonraları bu kişiler veya onların çocukları, esas yurtlarını, yani kaybolan yurtlarını aradılar.

Bu ikazın kehânet niteliği tasıması, efsanelerin özüne inanan fakat bunların Tanrısal bir vahivle ilişkili olduklarını kabul etmeyen bilim adamlarını çok kızdırdı. Nuh ve hayvan çiftleriyle dolu gemisinin hikâvesi masal gibi gelivor. Fakat «gerçek öz» elimizdedir: İzi üzerinde olduğumuz medeniyet. Maya takviminde veya Mısır'daki çizimlerde görülüşü gibi çok doğru astronomik bilgiye sahip olabilivorsa, bu kültürün astronomları, bir plenetoidin Dünya'ya düşeceğini önceden hesaplamış olabilirler. Fakat ne yapmak gerekiyordu? En azından bazı konularda ihtisas sahibi birkaç bin kişiyi nasıl koruyacak, kurtaracak, emniyete alacaklardı?

Rivayetler bu konuda çok doğru enformasyon veriyor: Sağ kalanlar kendilerini gemilerle kurtardılar. Bu gemilerin biçimi nasıldı? Bir Atlantis araştırmacısı bu gemileri çiz- (Lütfen Sayfayı Çeviriniz)

di: Gılgamış Destanı'nın Nuh'u Utnapiştım'in kendisini kurtardığı gemi 73 m uzunlukta, maximum 12,60 m. eninde, omurgadan direk çanaklığına kadar 60 m. yükseklikte idi ve 6,70 m'lik bir su çekimi vardı. Nuh'un gemisi bundan biraz daha büyüktü. 126 m. uzunlukta, 21 m. eninde ve 63 m. yükseklikte idi. Su çekimi ise 8.40 metreydi.

O halde Nuh'un vazifesinin ifasında kullandığı geminin kapasitesi yaklaşık 4000 ton olmalıydı. Yelkenliler ile seyahatlerin filizlenme zamanlarında, yani 19. Yüzyılda bile bu büyüklükteki gemiler çok azdı. Musa veya -birkaç bin yıl öncesinde- Sümer Kralı Gılgamış bu ölçüleri duyduklarında, bu onların üzerinde müthiş bir tesir yapmış olmalıydı. Ne Cebraioğulları, ne de Sümerler böyle gemiler inşa etmiyorlardı ve onların zamanında bunlarla mukayese edilebilecek olan bir tek gemi bile yoktu. Musa ve Gılgamış tarafından rivayet edilen rakamlar uydurma mıydı?

Orantıların çok doğru olması, bunun aksini ispatlıyor: 1905'de inşa edilen ve 1975'de Atlantik'te batan «Pamir» gemisi 3103 ton kapasiteli idi, uzunluğu 105 m. eni 14 m. ve su çekimi 8 m. idi. Böylece Nuh'un gemisinden yaklaşık %20 küçük idi. Bu %20'yi ekleyerek hesaplırsak, şu ölçülere varırız: Uzunluk 126 m. (Nuh'un gemisi 126 m.), en 17 m.

(Nuh'un gemisi 21 m.), su çekimi 9,60 m. (Nuh'un gemisi 8.40 m). Nuh'un gemisinde su çekimi daha kısa olmasına karşın, eni daha geniş olması nedeniyle denge sağlanmıştı. Bu büyüklükteki gemiler, tecrübelere göre, uygun rüzgârda günde 400 km. yol alabilirler. Bu, Gılgamış ve Nuh için «Kurgu-Bilim» veya Tanrı'nın eseri idi.

Nuh'un gemisi üç veya beş direkli bir açık deniz yelkenlisi idi. Bu benzetme fantastik geliyor. İnsanın ve ilk yüksek kültürlerin gelişimi hakkındaki bugünkü okul bilgimiz karşısında ise adeta mantıksızdır. Kesinlikle spekülasyonlara başvurmeyen bilim adamları bile, bugün «mantıksız» şeklinde değerlendirmeye yaparken dikkatli davranmaktadırlar. Bundan 100, 50 veya hatta 20 yıl önce anlatılan eski tarihle ilgili hikâyelerin doğru olmadığını onlar da kabul etmektedirler.

Daha bundan 100 yıl öncesinde, insan türünün olsa olsa birkaç yüzbin yıldan beri var olduğu kabul ediliyordu. Bugün biliyoruz ki, insan benzeri yaratıklar üç-dört milyon yıl önce bugünkü Tanzanya'nın Savanları üzerinde dik olarak yürüyorlardı. Bundan 50 yıl öncesinde hiç kimse, birgün dokuz-onbin yıllık şehirlerin -Çatalhöyük gibi- kalıntılarının ortaya çıkartılabileceğini rüyasında bile göremezdi. 25 yıl öncesinde bile ziraatçılığın ve hayvancılığın başlangıcı olarak M.Ö.

6000 veya 7000 tarihleri veriliyordu. Artık biliyoruz ki, Aşağı Mısır'da bulunan en eski kültür izleri 17000 yıllıktır.

Bugün, taş devrinden atom çağına kadar geçen sürenin yaklaşık 5000 yıl olduğunu biliyoruz. Eğer bundan yaklaşık 10000 yıl önce teknik-bilimsel olarak bizim 18. ve hatta 19. Yüzyıllımıza tekâbülden bir yüksek kültürün mevcut olduğu doğru ise, bu medeniyetin taş devri başlangıcı yaklaşık 15000 yıl öncesine dayanmalıdır. Bu mümkün müdür? Hiç bir şüpheye meydan veremeyecek şekilde evet! Bugünkü insanın zekâsının ve fizik beden görünüşünün Cro-Magnon -Tipleri en azından 30000 yıldır mevcuttur. Sibirya'da ve Güney Rusya ile Avusturya arasındaki bölgede yapılan kazılar, ilk ilkel yerleşim alanlarının bu tarihlerde mevcut olduğunu göstermiştir. 15-20000 yıllık resimler ve figürler, o zamanki insanların çok yüksek bir sanat anlayışına sahip olduklarını, doğa fenomenilerini çok doğru bir biçimde gözlemlediklerini ve planetlerin yörüngelerini bile izleyebildiklerini göstermektedirler.

İNSANLIĞIN GELİŞİMİ MUNTAZAM OLMAMIŞTIR

Buna bir başka düşüncüyü daha eklemek gerekiyor: İnsanlığın gelişimi muntazam ve sürekli olmamıştır. Uzun süren duraklamalar, sonra tekrar

yükselme devirleri ve akıl ermez gerilemeler mevcuttur. İnsanlar yalnızca bir tek şeyi daima muntazam bir şekilde yapmışlardır : Üremek.

İşte bu husus, bugün genel olarak kabul edildiği şekilde, anı medeniyet gelişmelerinin nedenidir. Örneğin bundan dokuz - on bin yıl önce, Ön Asya'daki kabileler öylesine büyümlerdi ki, artık avlanma ile beslenemiyorlardı. İster istemez bir yere yerleştiler, iskân mahalleri inşa ettiler ve tarlalar oluşturdular. Eğer buna benzer gelişmenin 10000 yıl öncesinde de meydana gelmiş olduğunu söylesek, bu çok mu imkânsız gözükür? Ve daha yüksek bir kültür basamağına doğru olan bu geçişin, bir ada-kıta üzerinde, nisbeten küçük bir alanda gerçekleşmiş olması mantıklı değil midir?

Bundan 10000 yıl önce korkunç bir felaketin yalnızca Atlantis'i değil, aynı zamanda muhtemelen dünyanın çeşitli yerlerinde yaşayan milyonlarca insanı da yok ettiği hususunda ne gibi göstergeler mevcuttur?

İşte Atlantik'te bulunan muhtelif deliller : Kanada'nın Halifax Üniversitesi'ne mensup bilim adamları, Azor Adaları'nın yakınlarında 800 m. derinlikte yaptıkları araştırmalarda, esasen karada teşekkül etmiş olması icap eden taş parçaları buldular. Bir Sovyet keşif heyeti, 2000 m. derinlikte yaptıkları araştırmada, yakla-

şık 17000 yıl önce atmosfer basıncı altında şekillenmiş olması gereken kaya parçaları buldular. Aynı şekilde, bir dalgıç ekibinin deniz dibinden getirdikleri cama benzer lâv parçaları da su üstünde teşekkül etmiş olmalıydılar. Bu ekip, deniz dibinin 1200 m. yükselmiş olması nedeniyle Azor Adaları'nın bulunduğu bölgede okyanusa döşenmiş bir kabloda meydana gelen arızayı onarmak için görevliydi.

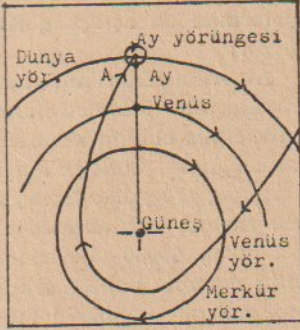
İsveçli bir araştırmacı, 1956 yılında Orta Atlantik sırtlarında 3700 m. derinlikte, 10-12000 yıl önce tatl suda yaşamış olması gereken çakıl yosunu kalıntıları buldu. Meşhur Amerikan araştırma gemisi «Glomar Challenger»ın yaptığı sondajlarda, jeologlar, Atlantik Okyanusu'nun dibinde birçok noktada, çok büyük volkan patlamalarına delalet eden lâv tortularına rastladılar. Orta Atlantik sırtlarında deniz dibinde gerçek kumsallar mevcuttur ve bilindiği gibi, kum yalnızca deniz kıyılarında oluşabilir. Atlantik Okyanusu'nun üç kıta ile olan kıyılarında, İzlanda ve Grönland büyüklüğünde kara parçaları batmıştı. Atlantik'in Afrika kıyılarındaki büyük nehirlerin ağızları, deniz dibinde, kilometrelerce uzunluktaki nehir yatakları şeklinde devam ederler. Bu da gösterir ki, burada kara parçaları denize gömülmüşlerdir.

Bundan yaklaşık 10000 yıl öncesinde, anı iklim de-

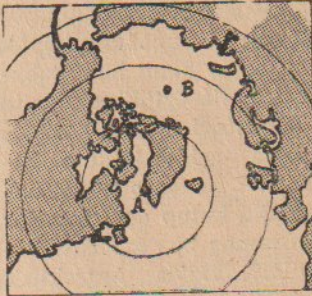
ğişiklikleri ile beraber, meydana gelen büyük miktarlardaki toprak kaymaları, dünyanın başka bölgelerinde de açıkça görülmüyor:

Amerika Kıtası'nın batı kıyılarının kilometrelerce yükselmiş olduğu kesindir. Arkeologlar, Bolivya Andları'nda, 150 yıldır Sibiryada yapılan kazılarda ortaya çıkan 40000 adet donmuş mamuta benzer şekilde, çok büyük bir fil mezarlığı tesbit ettiler. Bu husus, çok anı bir iklim değişikliğine delalet eder. Genellikle hiç yaralanmamış ve sakatlanmamış vaziyetteki hayvanların midelerinde bulunan hazmedilmemiş bitkiler, bu felaket sırasında Sibiryada daha ziyade yarı sıcak iklimin hüküm sürdüğünü ispatlar. 10000 yıl öncesinde Kuzey Amerika'nın ve Kuzey Avrupa'nın büyük kısımları kalın buz tabakaları ile örtülü vaziyette iken, nasıl oluyorda Sibiryada sıcaklık hüküm sürüyor? Neden o sırada bugünkü kutup denizinin bir kısmında buz mevcut değildi? 1976'da Antarktis'e giden bir İtalyan keşif heyeti, nasıl oluyor da orada 250 m. eninde ve 2000 m. boyunda taşlaşmış bir ormanla karşılaşılıyor?

Bugün bu soruların cevabını biliyoruz: Yaklaşık 10000 yıl önce, dünyanın ekseninde 25 derecelik bir kayma meydana geldi. Otto Muck'a göre bir planetoid düşmesi sonucunda meydana gelen bu hadise- (Lütfen Sayfayı Çeviriniz)

M.Ö. 5 Haziran 8498 tarihinde kozmik konstelasyon : A Planetoidi, güneş, venüs ve ayın çekim kuvvetiyle yolundan çıkıyor ve dünyaya düşüyor.

11.0000 yıl önce dünyanın görünüşü: O zamanlar, kuzey kutbu (A) Grönland'ın güneyinde idi. Bu nedenle Kuzey Amerika'nın ve Avrupa'nın büyük kısmı buzla kaplıydı. Sibirya'da ise bu tabakaları yoktu. Bugünkü kuzey kutbu (B) ise, Sibirya'ya öncekinden 3.500 km. daha yakındır.

den önce, kuzey kutbu İzlanda'nın yakınlarda ve ya Grönland'ın güneyinde, yani bugünküne göre Sibirya'dan yaklaşık 3500 km. daha uzakta bulunuyordu. Yapılan ölçümler sonucu ispatlandığına göre, yaklaşık 10000 yıl önce Atlantik Okyanusu çok hızlı bir şekilde ısındı, aynı zamanda önceden üzerinde hiç buz bulunmayan kutup denizi aniden dondu.

Kutup ekseninde oluşan yaklaşık 25 derecelik bir kayma, doğal olarak dünyaya şartlarını kuvvetli bir biçimde karıştıracaktı. Kıtalar kaydı, denizler taşıdı, volkanlar faaliyete geçti. O sırada yalnızca mamut gibi hayvanlar ölmedi, insan türü de milyonlarca kayıp verdi.

Bunun için deliller mevcuttur: Daha önce insanlık tarihindeki akıl almaz kültür gerilemelerinden bahsetmiştik. Bu «şok»lardan birisi M.Ö. 8500 yılında meydana geldi. Bu olaydan bin yıllar öncesindeki taş devri kültürü. M. Ö. 8500 - 4000 yılları arasında çok daha ileriydi. Eski taş devrine (M.Ö. 35000 - 8000) ait bulgular arasında, defne dalından yapılmış taçlar, testere demirleri, zıpkınlar ve ol-talar mevcuttur.

Orta taş devrine (M.Ö. 8000'den itibaren) ait sanat eserleri ise daha ilkel-dir. Ayrıca bunlara nadiren rastlanır. Aynı şey, mağara resimleri ve dinsel figürler için de geçerlidir. Bu zamanlarda Avrupa'nın

birçok yerinde insan yaşamıyordu. Ön Asya'da ise çok az sayıda yerleşmiş alanı mevcuttu.

Bu taş devri insanları, kendilerinden çok üstün olan medeniyetten gelen insanları karşılarında gördüklerinde nasıl davrandılar? İşte daha yakın zamandan bir örnek:

İspanyol asılzadesi Pizarro, 16. Yüzyıl'da Peru'yu keşfettiğinde, İnkalar tarafından «Viracocha» diye adlandırıldı. İnkalar'ın hayat veren, onlara dillerini ve çeşitli yeteneklerini kazandıran Tanrı'sı da bu adı taşıyordu. Rivayete göre, bu Tanrı çok yaşlıydı. Tasvir edildiğine göre, uzun boylu, sarışın, sakallı ve bezay deriliydi (Bu tarif Pizarro'nun özelliklerini taşıyordu, mensup olduğu üstün medeniyet onu İnkalar'ın gözünde derhal tanrısallaştırmıştı). Viracocha kelimesinin direkt karşılığı, denizden gelen adam demektir. Pizarro'dan yıllarca, belki de bin yıllarca önce Peru'ya denizden gelmiş olan kimdi?

Amerika'nın eski kültürlerinde, sarışın, sakallı, uzun boylu ve beyaz derili olarak tasvir edilen, hatta resmedilmiş olan daha başka Tanrılar da mevcuttur. Örneğin, Maya Tanrıları'ndan birisi olan Kukulcan, bin yıllarca eski rivayetlere göre, günün birinde doğudan ve denizden gelmişti. Doğudan? Bu noktada Amerika'nın hemen hemen bütün Tanrı efsaneleri birbirini tutmaktadır. Hem Viracocha ve Quetzalcoatl, hem de Navajos'un ve

Gluskap'ın «İlk Adam»ı, Algonkin'in tanrısal kahramanı, Atlantis'in bulunduğu yünden gelmişlerdi. Onlar tufandan sağ çıkmışlardı, kendilerini, gemileriyle yüksek dağları aşarak kurtarmışlardı ve sonra yeni bir yurda yerleşmişlerdi. Daha sonra kendileri veya çocukları, kaybolan cennetlerini aramak için tekrar yola çıkmışlardı. Nereye doğru? Tabii ki doğu taraflarına bir yere doğru.

ESKİ KÜLTÜRLERİN TANRILARI

Atlantik'in doğusunda, Tanrılar'ın ortaya çıkışıyla ilgili efsaneler neler anlatıyor? İlk önce Orta Amerika'dan direkt Avrupa'ya giden bir izi takip edeceğiz: Bazı batı Maya kabilelerinde Kukulkan'ın bir başka adı daha vardı : Uotan veya Wotan. Wotan yalnızca beyaz derili, sarışın, uzun boylu ve sakallı değildi. Wotan'ın başında uzun, ince uçlu bir şapka vardı, balta ve kargı ile silahlanmıştı ve istediği zaman bir yılana dönüşebiliyordu. Yılan sembolü, Cermen Wotan'da ve bazı Mısır Tanrılarında da mevcuttur. Cermenlerin Tanrısı, birçok cermen rahiplerin ve tıpla uğraşan kişilerin atası, şehit düşen savaşçıları Walhall'a (Kuzey Avrupa'nın Tanrılar Öğretisi'ne göre, muharebede şehit düşen kahramanların konaklama yeri) götürerek onlara bakan Wotan, aynı şekilde uzun şapkalı ve kargılı olarak tasvir edilmiştir.

Halkları birbirine bağ-

layan benzerlikler devam ediyor: Romalı yazar Tacitus'un anlattığına göre, onun zamanında Cermenler, halklarının kurucusu ve tanrısal ataları olarak bir de Mannus'u tanıyorlardı. Mannus'un çocukları Manneler'di ve kutsal kargı «Ger» ile silahlanmışlardı. German (Cermen) adı yoksa buradan mı geliyor?

Hintliler'in tufan-liderinin - diğer rivayetlerden tamamiyle bağımsız olarak ortaya çıkmıştır - adı da «tesadüfen» Manu'dur.. Mısırlılar'da güneş her sabah Manu'nun dağlarının arkasından doğardı (bu, çok eski ve yabancı bir rivayet olmalıdır, çünkü Mısır'da dağ yoktur). Amerika'da da bir Manitou ve İnkâ İmparatorluğu'nun efsanevi kurucusu Manco Capac mevcut değil midir?

Sümerler'in Gılgamiş Destanı'nda insanların ilk -anasının adı İştâr'dır. Mayalar'da ilk-ananın adı İştşel veya İxchel'dir. Keçi ayaklı orman Tanrısı Pan, menşe itibarıyla Yunan Tanrılarında birisiydi. Pan'ın büyükannesi, Bir Titan kızı, Maia adını taşıyordu. Arkeologların tesbit ettiğine göre, Mayalar'ın Orta Amerika'da bulunan eski başşehirlerinin adı da Mayapan'dı.

Atlantik'in doğusunda anlatılan bütün tufan efsanelerinde ortak olan nokta, tufandan sağ olarak kurtulanların batıdan geldikleri ve kendilerinin veya çocuklarının bir müddet sonra kaybolan yurtlarını bulmak için tekrar

batıya gittikleridir.

Atlantik'in doğusunda ve batısında mevcut olan rivayetlerde, bu yurt hakkında çok açık ve seçik tasvirlerle rastlanır: İlk önce her şeye hakim olan bir dağ görülür. Cermenler'de, Thor'un annesi Jörd (Dünya), bir dağ üzerindeki tahtında oturuyordu. Ase, Himinbjörg (Gök Dağı) üzerindeki Asten'in (Asen - İngilizce : Iden-Eden) bahçesinin girişinde muhafızlık yapıyordu. Aztekler'de Tanrılar'ın yurdu ile ilgili bir çizim mevcuttur: Bir adanın üzerinde bulunan, ucunda geniş bir yelpaze şeklindeki bir ağacın göğe doğru yükseldiği bir dağın önünde, yüksek dalların üzerinde bir büyük kayık bulunmaktadır. Yunan rivayetleri de bazen Tanrılar'ın dağı Olymp'in yerini batıda, «Afrika'nın ötesinde okyanusta, Atlas'ın gökkubbeyi korumuş olduğu yerde» şeklinde tarif eder. O halde, bu rivayetin olduğu zamanda, dört veya beş bin yıl önce, Atlas artık gökkubbeyi korumuyordu.

Atlas, Azorlar'ın Pico Altos'u olamaz mı? Eğer Otto Muck'ın tahmin ettiği gibi Azor Adaları efsanevi Atlantis'in kalıntıları ise, bu volkan dağı, tufandan önce 5000 m.'den daha yüksekti. Bir geminin üzerinde ona doğru yaklaşan insanlar için gayet etkili ve her şeye hakim bir görüntü veriyor olmalıydı. Faaliyette olan bu volkanın

(Devamı 37. Sayfada)

GÖRÜŞLER

«Konuşan Bilmez—Bilen Konuşmaz»

Bir silsilenin sonuna gelinmekte.. Medeniyetimizin sonu... Her tarafta çatlaklar görülüyor!.. Bu bir kriz! Artık böyle devam edemez!

İşte etrafta duyulan sözler...

Eskiden... Eski günler! Ne iyi devirlerdi. Pekâlâ, harekete geçiyor muyuz? Kim başlayacak?

Evet, hadiseleri böyle değerlendirmek mümkün. Beş-on dakika böyle konuşalım, ya sonra?

Hepimiz bütün bunların değişmesini isteriz şüphesiz. Ancak şunu unutmayalım ki biz daha dün doğmadık. Bugünkü şartları uzun devrelerden beri nazınlamaktayız. Birçok yeniden doğuşlar boyunca, bu manzaraı bir hayattan ötekine biz programadık. Bugünkü şekliyle.

Baki inanmayacaksın. Fakat, aksini iddia etmeden, beş dakika müddetle bütün fikirlerini durdur.

Bu ilk adım olacaktır!

Sonra uyanarak bu sessizliğin içinde hakikatleri idrak et: Hepimiz bir ve aynı varlığız.

O halde yazımıza devam etmeye değer mi? Burada keselim mi?

«KONUŞAN BİLMEZ - BİLEN KONUŞMAZ». (Lao Tseu) İlk Paradoks burada başlamaktadır: Hadiselerin derin bütünlüğünü vakıf bazı uyanık kimseler gene de bir düalist sisteme dalarlar. Mesajı iletmek için. Onlar için bu Alem yer değiştirmeye değmez. Ama gene de vazife şuuru içinde bizi aydınlatmak için dönerler! Doğum ve ölüm devrelerini çoktan terk etmiş olmalarına rağmen, bizim halimize duydukları merhamet uğruna yeniden bir vücuda girerek oldukça üzücü hadiselere göğüs germeye hazırdırlar. Bilmediğimi biliyorum! Bunu idrak etmek de bir şeydir! Ancak, aslında, bildiğimi bilmemekteyim! (Ve bunu bilmek is-

tememekteyim.) Hakikati işimize gelemediği için bilmez görünmeye çalışmaktayız:

«Komşunu kendin gibi sev... Zira o sensin.»... Müthiş bir şey!

Artık hile yapılamaz.

Artık istismara kalkışılmaz.

Artık fırsatçılık yapılamaz.

Şuurlu hale gelinir! İşte o zaman suatların vüsatı idrak edilir. O halde bütün zevkler suç ortağımız olarak devam edegelecektir ve gerekirse gelecek haberci de şenliğe katılmaya çağrılacaktır.

Sokrat gibi, İsa gibi.

Bir gün herkes, sırası geldikçe, hadiseleri yüzyüze görmek zorundadır! Başını çevirmeden ona uzatılan eli sıkmalıdır; aksi halde, nasıl birbirimizle tanışabiliriz? DEĞİŞMEK - AYNI ZAMANDA birçok şuur seviyesinde mevcut olduğumuzu bilmek, hatırlamak demek değil midir?

Göz yaşarımızı, hayal ve şüphelerimizi, sayısız arzularımızı bir tarafa atarak ikili modelden kurtulmak zorundayız:

İyi - Kötü; Fiil - Tepki; Çekme - Tepme v.s....

Orta yola girebilmek için. Birden kapı aralanır ve bir de bakarız ki Dışarı ile içersı aynıdır!

Cesur Descartes! «Düşünüyorum, o halde varım»... Bunu bir nefeste ciddiyetle söyleyebilmek ne güzel.

Netice: Dört asır sonra hâlâ, zihnimizdeki şu geveze ve serazad «Ben», gizli ve devamlı şamatası ile hakikatleri ararken, artık ona kulak vermemiz zorunludur. O kimliğimizin temelidir ve onsuz «artık bir hiç oluruz.»

Fakat, onun mantığına uygun gelmeyen her şey «Ben»i endişeye boğar...

Zavallı kelimeler! Bu sürekli ve

mantıklı iç söyleşmeler ne kadar da yavaş... Hakikatin suuruna varmamız ne kadar gecikmeli olabiliyor!

Bir de başka şey var, sessiz bir şahit gibi, zihnin ötesinde Benlik; «bir çocuk gibi olamazsan göklerin saltanatına giremezsin»... Halbuki o iç âlemimizdedir.

Bilinen bir şey, beynimizin yüzde 20'lik bir kısmı faaliyet göstermektedir. Dünya hakkındaki bilgimiz, hislerimizin verileri ölçüsünde izafi, subjektif ve tahditlidir. Sezilebilme eşiğinde...

Katı... Çizgisel.

Maddî... Dünyevî.

Bütün titreşim seviyelerini gönülden tanıvabilmek için kelimeler ve hisler kifavetsizdir. Zîra bu sevivede **MADDE ENERJİDİR-ZAMAN MEVCUT DEĞİLDİR.**

Kâinat Homogen bir kuvvet alanıdır.

Safi Nur,

Sonsuz,

Tarifsiz...

Bu yerde var olduğumuz bu maddesel seviye zihnin bir varatıcılığı... bir Seran... bir Hologram... Müşterek bir Cinnettir.

Ve güneş sisteminin bütün geçmişi, milyarlarca sene de bir andır.

Bir unutuş... Baygınlık.

İstirap denilen şey, havallerimizi koruyabilmek için zevahiri kurtarmak hususundaki inatçılığımızdan doğmaktadır. Fakat ne olursa olsun, bu sevivede ne zuhur ederse etsin, o anda -ve her anda- kendikendimizi aralayarak **GÖRMEMİZ** mümkündür; Her seferinde hakikate dönecek tek bir fırsatı elde etmemiz mümkün olabilir. Bövlece er veva gec meselenin özünü kavrayabiliriz: **BİZ ZANNET-TİĞİMİZ KİMSELER DEĞİLİZ!**

Bazılarımız duydular. Öyleyse, değişen nedir?

Meczip hâlâ dünyadadır; ancak dünya bunu anlayacak kadar **çılğın** değildir...

Çılğınlığına bile bağlanmadan, gönül ferahlığı ile, hiçbir fikir yürütmeden... Hiçbir şey bilmeden...

Artık hesap ve nutuklara yer yoktur. Ölümü bir hal değişimi olarak beklemektedir. Sadece yapılacak yapmak, en ufak teferruatta mevcut olmak fakat neticeye lâkavt kalmak.. Sonsuz Ben'e elveda; iş burada biter.

Artık sual sormak yok! Yalnızca :

— Kim konuşuyor?

— Kim düşünüyor?

— Kim inanıyor?

Mantığın ötesinde tek cevap **KİMSE!**

Hatırlayabilmek için bir dizi lüzumlu ihtarlar:

— Ben bir beden değilim...

— Bu bir rüyadır...

— Hepimiz aynı varlığız...

— Her şeyin hayırlısı...

— Tesadüf yoktur...

— Nefes alıyoruz...

— Kalbimiz elan buradadır...

— Yukarısı aşağısı gibidir...

— Sonra önce gibidir... v.s. v.s.

Kendikendimize şöyle desek; hiç bir yerde aranacak bir şey yok, her şey zaten **BURADA** ve **ŞİMDİ**, gözlerimizin önünde: Haval hayatımda Allah, Şiva ve daha neler...

Ne istersen! Eğer her şey burada ise, bu bir Enerji Alanıdır ve **FARKLANDIRILMAMIŞTIR...**

(L'Autre Moude, No: 35)

Tekâmül Sonsuzdur

• Erol ERDOĞMUŞ •

Merhaba... İyi ki tekâmül var. İyi ki saplanıp kalmamak var bir duyguya, bir düşünceye, bir davranışa. Yoksa nasıl haberimiz olurdu Tanrı'nın büyüklüğünün o ucu bucağı bilinmeyen sonsuzluğundan?

Birer geviş getiriciyiz şu Dünyada. Beş duygumuzla izlenimler topluyor, altıncı duygumuz olan bilinçaltımızda yuğuruyoruz izlenimleri geviş getire getire; tekrar bilincimize çıkarıp özümleyerek.

İzlenimlerimiz artı (+) biz; duyuşumuz. Duyuş ete kemiğe bürünür, bedenlenir; Yunus diye görünür, davranış olur. Duyuş, tek başına bir şey değildir. Reel planda düşünüş ile dengelenir, davranış ile gerçekleşir.

Duyuşumuz olan bilinçaltımıza, yaşadığımız sürece kırlarda otlayan koyunların işkembelerinde topladıkları otlar gibi izlenim toplamaktayız. Ölümümüzde, ya da küçük ölüm olan uykumuzda geviş getiririz apar topar depo ettiğimiz izlenimlerimizi. Ölümün rüyası olan imajinasyon, uykunun imajinasyonu olan rüya birer geviş getirirmedi aşlında. Böylece, bilinçaltımızda depo ettiğimiz izlenimleri, bilincimize sindiririz özümleye özümleye.

Duyuş tekli'mizi düşünüşe, duyuş düşünüş ikilimizi davranış üçlü'müze dönüştürerek dış dünya'ya feedback (Geri besleme/tepki) veririz. Tepkimizin dış Dünyaya çarpmasından etkilenir, yeni izlenimler toplarız. İzlenimlerimizi; duyuş, düşünüş, davranış üçlü'müzde işler yeni feedback'ler, tepki'ler oluştururuz. Gelgit olayı gibi sürer gider bu böylece. Sonsuz küçükten sonsuz büyüğe

doğru süregelen ve süregidecek olan ve her an sonsuz küçükteki yerini aşmaya çalışan ama aşamayan tekâmül budur işte.

Emme basma tulumba gibidir tekâmül. Duyuş'la dış Dünyadan izlenim emer, düşünüşle izlenimi enlendirir ve boylandırır yükseltir yani hacimlendirir; davranış'la belirli hacimdeki izlenimi dış Dünya'ya basarız.

Duyuş - Düşünüş - Davranış sırasındaki ardardalıktan birine takılma, birini tekrarlama olursa, sistem parçalanarak dağılır. Aslolan herhangi birinin aşırı tekrarlanması değil, her 3 fonksiyon arasında uyumlu bir işleyiştir. Dış Dünyadan sadece duyuş emen birini düşünün. Duyuş'u kısa süre sonra baskın çıkacak; düşünüşünü ve davranışını obsede edecek, kontrol altına alacaktır. Uyusturucu tiryakisi bir eroinman bunun örneğidir. Bir süre sonra sistem parçalanarak dağılacak, eroinmanın bilinci darmadağın olacak, hayatı sona erecektir.

Duyuşunu sınırlı düşüncelerin kalıbına dökmüş ve dondurmuş birini varsayalım. Bıkmadan ve usanmadan aynı şeyleri söylüyor da söylüyor. Bir papağan, bir ideolog... Duyuş potansiyelini oral yolla sarfede sarfede bir boşluğa düşecek bir süre sonra. Sistem parçalanacak.

Davranışını toplum düzenini yıkmayı amaçlayan eylemlere dönüştüren birini düşünün. Bu bir anarşisttir. Sonunda dış Dünya ona «Dur» der, sistem parçalanır.

Eroinmanın, ideologun ve anarşistin bilincinde ergeç kıyamet kopar. Atom denemesi yapılan ıssız adalarda bitkisel hayatın yok oluşu ve daha sonra, daha canlı bitkilerin yetişmesi gibi, eroinmanın duyuş'u, ideologun düşünüş'ü, anarşistin davranışı sıfır olur; bir süre sonra daha üst düzeyde tekâmül etmiş duyuş'a, düşünüş'e, davranış'a sahip olur onlar.

Görünüşe aldanmamalı. Kimin gerileyerek ilerlediği, kimin ilerleyerek gerilediği bir bakışta anlaşılmaz. Yaradılan daima hoş'tur, Yaratanın ötürü.

Tekâmülde hattı müdafaa yok, sathı müdafaa vardır. O sath, bütün bir ebediyettir. Allahaismarladık...

Ruhçuluğa Göre Doğum Günü

• Nadire Ateş •

Acaba Dünyada bu mühim günün gerçek anlamını idrak ederek düşünen kaç kişi vardır dersiniz?

Dünya gözüyle incelersek Doğum Günü partilerinde mumlarla süslü güzel bir pastanın etrafında toplanan akraba, eş dost ve arkadaşlar neş'eyle «Hapy Birth Day» şarkısını söylerken, Doğum Günü kutlanan kişi de büyük bir heyecanla mumları bir nefeste söndürmeye çalışır. Akıp giden bu mutlu dakikaları da alkışlar, kahkahalar, sarılıp öpüşmeler, hediyeler, müzik ve şarkılar süsler.

Çocuklar için Doğum Günleri mutluluklarla dolu olmasına rağmen, erginlerin neş'elerini bir yıl daha yaşlanmış olmanın burukluğu gölgeler.

Bazı kişiler Doğum Günlerini bilmediklerinden herhangi bir günü doğum günü olarak seçerler. Bazıları o günü hatırlamazlar bile. Onlar için Doğum Günlerinin diğer günlerden hiçbir farkı yoktur. Bazı kişiler de hatırlamak istemezler.

Ruhçuluk açısından incelersek Doğum Günü'nün eğlence ve mutluluktan daha değişik bir anlam taşıdığını görürüz.

Bir insan Doğum Gününde, doğum ve yaşamın önemini, yaşamın maksat ve amacının ne olduğunu daha iyi düşünmelidir. Hayatı nasıl yaşaması, hangi değerlere göre yaşaması, nasıl olması gerektiğini Doğum Gününde daha iyi kavramaya çalışmalıdır. Özellikle, Doğum Gününde o güne kadarki yaşantısının bir muhakemesini yaparak yaşadığı haller karşısında ne derece olgun davrandığını, ne tür bilgileri benimsediğini değerlendirmelidir. Noksan ve yanlış yönlerini objektif bir şekilde tesbit etmeye çalışmalıdır.

Dünyaya niçin doğduğunu, sebebini, amacını, vicdani mecburiyetlerini idrak ederek kendi kendine, bu doğrultuda yaşayacağına dair kesin karara varmalıdır.

Kısacası, Doğum günü, bir yıllık bilançonun yapıldığı, hayatın gerçek anlamı-

nın daha iyi idrak edildiği, hayatı gerçek anlamına göre, yaşamaya karar verildiği bir gün olmalıdır. Hayatı, gerçek anlamına göre yaşamak ise, ancak dikkat halinde kalabilme yeteneğini geliştirmekle başlar. Kişi çevresinde oluşan çeşitli olayların o an benliğinde meydana getirdiği halleri dikkat halinde kalabildiği sürece gözlemeyi başarabilir.

Doğum gününün ilk saniyelerinden itibaren benliğinde devamlı değişen olumlu ve olumsuz düşünce formlarını, hislerini, duygularını peşin fikirlerini, tutkularını, davranışlarını gözlemeye çalışarak hangi kaynaktan kaynaklandıklarını araştırmaya başlamalıdır.

Hiç bir maç irade gücüyle uygulanmadıkça başarıyla sonuçlanamaz. Kişinin kendini tanıması, kişiliğini keşfetmesi, olumlu, olumsuz yönlerini idrak edip düzeltmesi gelecek Doğum günü için kendisine hazırlayacağı en değerli hediye olacaktır.

Özbenliğinin derinliklerine gömülü olan o sonsuz hazineyi bulup çıkarması sabır isteyen zor bir uğraştır. Dünyada hiç kimsenin kimseye veremeyeceği paha biçilmez değerdeki bu hediye kendisi şahsına hazırlayıp sunması ancak iman, irade gücü, çaba, dikkat sabır, alıştırmalar ve uygulamalar sonucu elde edilebilir.

Doğum günlerini kutlamış, kutlayan veya kutlayacak olan tüm okurlarımıza gelecek doğum günlerine kadar bilgileri idrak ederek, iradeli, disiplinli bir çaba sarfederek kendi kendilerini tanımalarını diler ve bu eşsiz hediye kendilerini kendilerine sunmalarını temenni ederiz.

Paylaşılan Acı

● Mary Bramer Harrison

17 Mart 1982 Çarşamba günü West Hartford Conn'daki evimde göğüs kafesimin içinde dayanılmaz bir acıyla uyanmıştım. Acı o kadar dayanılmazdı ki, doktora gitmek zorunda kaldım. Doktor, bir takım testler uyguladıktan sonra, hiçbir şeyimin bulunmadığını söyledi. Doktorum iyi olduğumu söylemesine rağmen, acı, gün boyunca devam etti, kendimi iyi hissetmiyordum.

Ertesi gün acı geçti. İki gece sonra, Springfield, Mo.'daki babama doğum gününü kutlamak için telefon açtığımda, göğsümdeki acı aklımdan tamamen çıkmış bulunuyordu. Fakat babamın söyledikleri onu bana tekrar hatırlatmaktan öte, çok şaşırtıcı oldu. Göğsümde o sancıyla uyandığım gün, aynı anda annem Lou Emma Bramer de göğsünde dayanılmaz bir ağrı ile uykusundan uyanmış ve doktorunun ameliyat önerisiyle hastaneye kaldırılmıştı.

Bu iki olayı yanyana koyarak düşündüğümde, annemin rahatsızlığını algıladığım sonucuna vardım. Hatta bu 'alelâma'va onun emâreleri de dahildi. Eğer bu doğru ise, anneme yardım edebilirdim. Ve denemeve karar verdim.

Becerebildiğim kadar transa benzer bir duruma girmeve çalışarak annemi hastanedeki yatağında gözümün önüne getirdim.

Sessiz, sakin, suratı solmuş yatağında halsiz yatıyordu. Dikkatimi göğsümde topladığım zaman, içimden sıcak birşeylerin millerce uzakta olan ona doğru aktığını hissettim. Anneme ismen seslenerek, bu akmakta olan şifa enerjisini almasını istedim. Sonra zihin gözümle, onun gevşeyip, rahat bir uykuya daldığını gördüm.

Ertesi gün telefonla hastanede kendisini aradığımda, bana rahatsızlığının kaybolduğunu ve kendisini çok iyi hissettiğini söyledi.

Sonradan doktorlardan, öd kanalındaki bir tas nedeniyle göğsünün sancıldığını ve sonradan taşın yerinden hareket ettiğini öğrendik.

(FATE - May 1984'den)

—o—o—o—

«GİDİYORUM...»

● Mary JCK WILLIAMS

29 yaşındaki arkadasım Linda Sue Bennett San Pablo, Calif'daki Brookside hastanesinde 6 gün süreyle yoğun bakım biriminde komada kalmıştı. Gerek ailesi gerek arkadaşları artık yasayabileceklerinden ümit kesmiş görünüyorlardı.

Aynı kilisenin üyeleri olarak 11 yıldan beri arkadaşlık ediyorduk ve o beni 'spirituël ikiz kardesim' olarak çağırırdı. 13 Kasım 1983'de aniden uyandım ve

saate baktım. Sabaha karşı 4.40'ı gösteriyordu. Gördüğüm rüya kafamı o kadar altüst etmişti ki, tekerardan uyuyamadım.

Rüyamda her zaman gittiğimiz kilisede bulunuyorduk. Merasimin sonunda arkama baktığımda Linda'yı gördüm. Arkamda ayakta dikiliyordu. Gözlelerinden yaşlar süzülüyor olmasına rağmen, yüzünde tatlı bir tebessüm vardı. Arkadan omuzuma dokunarak, «Ben artık gidiyorum, Mary. Seni çok seviyorum» dedi.

Rüvadan sonra gözlerimi kırpmadan sabahladım, divebilirim. 7.30'a kadar bekledim. Hastaneye telefon ettim. Hemşireye Linda'nın nasıl olduğunu sorduğum zaman ilk kez endişesiz ve meraklısı bulunuyordum Bana, «Üzünüm, Linda dün gece öldü» diye cevap verdiğinde, kendisine rahatlıkla, 'Biliyorum. Bana söylemişti' dedim. Telefonu kapattıktan bir iki dakika sonra tanıdıklarımızdan Shakti Wilson arkadasım Linda'nın ölümünü haber vermek için aradığında, aynı zamanda ölüm saatini de söylemişti: 4.40.

O zaman Allah'a son bir kez olsun Linda'ya beni ziyaret etmesi için izin verdiğinden dolayı şükrettim. Çünkü arkadasım bana verebileceği en büyük armağanı vermiş oluyordu: Sevginin ölümün ötesinde de devam edip gittiğini bana kanıtlamıştı.

(FATE - May 1984'den)

10 Ocak 1984 tarihli New York Times'ta, bilim yazarı William J. Broad imzasıyla yayınlanan bir makalede Parapsikoloji'nin güvenilirliğiyle ilgili deliller bir kez daha ortaya konuldu. Bu makalenin bir yerinde belirtildiğine göre, insan zihninden savaş, casusluk, gizli dosyaların ve denizaltıların yerlerinin bulunması, füzele- rin havada patlatılması gi- bi konularda ne dereceye kadar yararlanılabileceğini

Parapsikolojinin Güvenirliği

görmek maksadıyla Pen- tagon duyulardışı feno- menle ilgili araştırmalara milyonlarca dolar harca- mış bulunmaktadır.

Benzer şekilde FATE Dergisi'nin Tem. 1981 sayısında Randy Fitzgerald imzasıyla yayınlanan baş- ka bir makalede konu da- ha geniş kapsamlı olarak ele alınmış ve Sovyet PSİ araştırmalarındaki ilerle- meler Başkan Carter'ı 1977' de, konunun bir analizini yapması için, CIA'ya bu konuda direktif vermeye zorlamıştır. Bundan bir yıl önce de Carter (tüm Sov- yet çocuklarının paranor- mal güçler konusunda test- ten geçirildiğini söyleyen) Uri Geller ile tanışmıştı. CIA'nın sözkonusu raporu 1978'de tamamlandı. Sonuç olarak belirtildiğine göre, 'ruhsal savaş'ın yavaş ol- duğuna dair bir delil bulu- namamış fakat Sovyetler' in bu konuya giren insan yetenekleriyle, askeri a- maçlarla ve bilgi toplama- da kullanmak için kesin-likle ilgilenmekte oldukla- rı ortaya çıkarılmıştır.

Sovyetler'in bu konular- la ilgili araştırmalarıyla il- gilenen araştırmacı yazar- lardan Martin Ebon'a göre

Sovyetler'in bu konudaki ilgileri (Amerikan Donan- masında buzulların altın- da yapılan Natillus telepa- ti çalışması duyulduktan sonra) 1960'larda artmıştı.

Maksist - Leninist gö- rüşü her ne kadar zıt dü- şüyorsa da, normal ötesi- nin incelenmesi o yıllar- dan beri çeşitli PSİ proje- leri halinde sürdürülme- ktedir Sovyetler'de. Ebon' un belirttiğine göre Sov- yetler'de bürokratik ve a- kademik pragmatiklerin dogmatik ideolojiyle ara- ları açıktır. Sovyetler Bir- liği'nde bu araştırmalar Çekoslavakya'dan Doğu Almanya'ya kadar sürdü- rülmektedir.

(FATE - May 1984'den)

—o—o—o—

Spirit Aktüalite

Spiritüel Açıdan Dinsel Yorumlar: 3

Miraç'ın Anlamı

— Miraç olayı nedir? Hz. Muhammed, bu olayı gerçekten bedeniyle mi yaşamıştır?

— Hz. Muhammed'in Miracından, Kur'an'ın 17. Sûresi olan «İsrâ Sûresi» söz eder.

İsrâ, geceleyin yürüme anlamındadır.

Miraç olayından söz eden bütün rivayetlerin tetkikinden, ortak noktalar olarak, şu görüşe biz de katılırız (*) :

«... Cihanda hâkim olan bütün unsurlar, bütün maddî kanunlar, zaman, mekân, rü'yet, kelâm, hazar, sefer gibi bütün kayıtlar, bir an için muattal kaldı.»

Bu görüşün dışındaki bütün rivâyetlerin tümü, her şeyin beş duyumuz ölçüsünde değerlendirilebilmesi nedeniyle, remzi - kapalı - anlatımlardan ibarettir. Beş duyusunun sağladığı kadarını nakledebilmiştir her biri...

Katıldığımız görüş üzerinde durmadan önce, İsrâ Sûresinden, Miraçla ilgili sözler üzerinde duralım:

«Kulu Muhammed'i, bir gece Mescid-i Harâm'dan, kendisine bir kısım âyetlerimizi göstermek için, çevresini mübârek kıldığımız Mescid-i Aksa'ya götüren Allah'ın şânı yücedir (17/1).»

Aynı sûrenin 60. âyetinde de, sâdece «Sana gösterdiğimiz rüyâ...» sözleriyle Miraç'tan söz edilmiştir.

Asıl üzerinde durulması gereken husus, bizce, «kendisine bir kısım âyetlerimizi göstermek için» sözleridir. Ve bu işin, ruhsal irtibatlardan habersiz bir ortama, «rüyâ» gibi taktimidir.

Ruhçuluğun inceliklerini kavramaya başlayan bir görüş altında bu anlamlı sözler, giderek daha da açıklık kazana-

caktır. Biz, şimdilik, bize ihsan edilen ruhsal bilgiler muvacehesinde görüşlerimizi belirteceğiz

«Mescid-i Aksa», «çevresi mübârek kılınan» bir yer olduğuna göre; bir yüce tesir kaynağının yeryüzündeki mihrakı olarak düşünülmelidir. Ki, Hz. Muhammed, «Mescid-i Haram»dan buraya nakledilerek; asıl yükselme, buradan sağlanmıştır. Şunu hemen belirtelim ki, «Mescid-i Aksa»ya getirilen Hz. Muhammed, buraya da bedeniyle getirilmemistir. «Ruhî infisal», yani ruhsal yükselme, önce yeryüzünde, bu yükselmeyi kolaylaştıracak olan bir yüksek tesir muhitine, ruhen yapılan bir nakil ile kolavlaştırılmış olmaktadır.

Bu ruhsal yükseltimenin amacı da aynı âyette belirtilmiştir: «**Kendisine bir kısım âyetlerimizi göstermek için**» dendiğine göre; asıl üzerinde durulması gereken husus, bu «bir kısım âyetler»dir. Bu «bir kısım âyetler» acaba nelerdir yahut neler olabilir?

Hz. Muhammed'e, bu ruhsal irtibatta, bu ruhen yükseltimede gösterilen ve anlatılanların da «rüyâ» olarak nitelendirilmesi; mirâcın, bir rüyâ olduğundan deşil; rüyâ'ya benzemesindedir.

Ruhen vükselmenin. ruhsal irtibatın ne olduğu anlatılamayacak bir ortamda. her halde ancak benzerinden söz edilebilir.

Uçağı bilmeyene, «bir büyük, koskocaman kuş gibi ucuyordu» sözleriyle uçan bir cismi anlatmak, herhalde en yakın bir anlatım olur.

Ruhsal bir bağlantı kurulmadan önce, süjenin, «ruhî infisal» dediğimiz bir ön-

(*) Bu sözler, Ömer Rıza Doğrul'a aittir.

çalışmayla, kademe kademe -ruhen- yükseltilmeğe çalışıldığını hatırlatalım. Hattâ kolaylık amacıyla, örneğin bir uçağa bindirildiği de telkin edilerek, yavaş yavaş yükselmesi de sağlanmış olur.

Nitekim «Burak» rivâyetleri de bu örneğe benzemektedir: Burak, kanatlı, uçan bir at olduğuna göre; ruhsal yükselmenin, o çağdaki, «peygamberâne uçma aracı» da elbet «Burak» olacaktı.

Yazımızın başında sözünü ettiğimiz, «Cihanda hâkim olan bütün unsurlar, bütün maddî kanunlar, zaman, mekân, rüyet, kelâm, hazar, sefer gibi bütün kayıtlar, bir an için muattal kaldı.» görüşü; Miraç Olayı'nın, tamamen ruhsal bir yükseltilme, tamamen ruhsal irtibat olmasından dolayı, katıldığımız bir görüştür. Çünkü, ancak ruhsal bir irtibatta, yukarıda sayılan hususlar muattal kalır.

Olayın, bizce, bir ruhsal irtibat, bir ruhsal yükseltilme olduğu kesindir. Çünkü, bu üç buutlu sistemin üç buutlu bedeniyle, üç buutun ötelere yükseltilmek olası değildir.

Bizim zamanımızın, bizim mekânımızın, bizim buutumuzun, bizim maddesel imkânlarımızın çok ötelere, çok yükseklerinde, çok dışında cereyan eden bu ruhsal rüyette, Hz. Muhammed'e gösterilenler, anlatılanlar, neler olabilir? Asıl bu soruyu cevaplamaya çalışalım.

Ruhsal bilgilerimizden biliyoruz ki, peygamberler, yüksek, gelişmiş ve çok çok ileri bir ortamın ulu kişileridir. Diyelim ki bu ortam, görevi gereği, dünyaya yeni bir din indirmek istemektedir: Dünyamızda, gidişâtından dolayı, yeni bir dine ihtivaç duvulmaktadır. Önce, bu yeni dinin, herhalde bir plâni, bir programı olmak gerekir. Görev alan yüksek varlıklar, önce bu hazırlığı yaparlar. Sonra da uygulamak üzere görev alanlar, yeryüzüne enkarne olurlar. Yani, dünya yasalarına göre doğarlar. Çünkü bu ortamın kanunlarına uymak, onlar için de zorunludur.

Bu yüksek ortamın ulu varlıkları, Mutlak Yaratan adına, O'nun vaaz ettiği evren yasalarını uygulayan, evrendeki sayısız ulu varlıklardan bir kısmıdır. Bu Ulu Varlıklar, bize göre yaptıkları işler

sıralanırsa; bizim şu kısır idrâkimiz içerisinde birer Tanrıdır! Çünkü Onların yaptıkları işleri, bize göre ancak bir Tanrı yapabilir! Örneğin, bir galaktik sistemin dağıtılması (bize göre yok edilmesi) ve başka bir galaktik sistemin varedilmesi (bize göre yaratılması), yine bize göre ancak bir Tanrı'nın işidir! Halbuki Mutlak Tanrı'nın yaptığı işleri, bizim idrak etmemize asla imkân yoktur. Biz O'na, bu acımız nedeniyle, «Kaadir-i Mutlak Yaratan» diyebiliyoruz ancak! Evreni yaratıcılar (Mutlak anlamda yaratmak değildir bu: Var etmektir.. Mutlak Yaratılmış olanlardan yararlanarak var etmek, değiştirmek, halden hale sokmaktır...), işte bu İlahlardır. Bu Ulu Varlıklardır. Bizim idrâkimize göre «Tanrı» diyebileceğimiz Yüce Kişilerdir...

«Yeryüzünde var edilen halife» herhalde Mutlak Tanrı'nın halefi olacak değildir.

İşte bu Tanrılık Sisteminde oluşturulan din ve bu dini uygulamak üzere yeryüzüne indirilen (enkarne edilen) görevli kişilerden peygamber; görevini ifa ederken, yaptığı işlerin -diyelim ki- gözden geçirilmesi, yapılan programa uygunluğunun beraberce görtüsülmesi ve yeni buyruklar verilmesi için Makama, Huzûra çağırılmıştır..

Hz. Musa, bu çağrıya, Sina Dağı'nda icâbet etmiştir.

Hz. İsmâ, sürekli olarak, bağlı olduğu sistemin tesiriyle, direkt tesirivle hareket edecek tarzda enkarne edildiğinden, yani sürekli bir ruhsal irtibatın tâkipçisi olarak görevlendirildiğinden, çağrıya, sürekli bir uyum içindeydi zâten..

Hz. Muhammed de bu çağrıya Miraç Olayı ile uymuştur.

Örneğin, daha gerilere gidelim: Hz. Buda da, irşâdından önceki dönemde böyle bir çağrıyı yaşamış olmalıdır...

Buna ne gerek vardı, denilebilir?

Yeryüzü koşulları, üzerinde enkarne olanlar kim olurlarsa olsunlar, herkes için geçerli yasaların zorladığı bir ortamdır. Bu ortama doğanlar, acık bir suurla, neden, nereden, niçin geldiklerini hatırlayamazlar. Bu tür bir hatırlama, bu tür (Lütfen Sayfayı Çeviriniz)

bir idrâk, giderek -inisiye edilerek- kazandırılır. Farklılık için, bu ortama uyum, bu ortamı tanıma esastır.

İşte Miraç Olayı, böyle bir çağrıya icâbetin kendisidir. Hz. Muhammed, asıl ortamı olan kendi sistemine çağırılmış. Önceden verilen görevin yeryüzündeki uygulaması üzerinde görüşülmüştür.

Örneğin, namazın elli vakitten beş vakte indirilmesi -pazarlığı, bir tür tartışılması da diyebiliriz buna. rivâyet olarak dahi çok mânîdardır! Hz. Muhammed'in, Mutlak Yaratan'la -hem de Hz. Musa'nın, yani kendinden önce katı bir şeriat uygulaması yaptırmış bir peygamberin aklıyla- pazarlığını düşünmek, bize pek abes gelmektedir! Ama, kendi ortamındaki Ulu Kişilerle görüşmesi, yani -diyelim ki- âmiriyle, müdürüyle, başkanıyla görüşmesi gibi kişinin, bağlı bulunduğu büyüyle görüşmesi, bize daha mâkûl gelmektedir. Mâkûl geldiği içindir ki, birbirini tutmayan bir sürü -maddesel görüşleri aşamayan- rivâyetler yerine: ruhsal kaynakların lûtfettiklerine bağlı kalmayı yeğlemektedir.

Kuskusuz ki bunlar da henüz uyurken verilenlerdir!

Ya uyanırken verilirse bunlar, acaba bu uyananlar, uyanırken aldıklarını, hâlâ uyuyanlara verebilirler mi dersiniz? Hani, câhil cür'etkâr olur, derler ya! Şim-

di bizler de böyleyiz. Cür'etimizin cesârete dönüşmesi, muhakkak ki dileğimizdir... Ama bu cesâret, ne biçim şeydir?! Şu onda bir akılla bilebilir miyiz ki?!

Sözlerimizi şimdi, şöylece özetleyebiliriz:

Miraç Hâdisesinde Hz. Muhammed, kendi yüksek ortamına çıkmış. Hem yeryüzündeki peygamberlik görevi için bilgi vermiş, hem de ilerisi için bilgi almıştır. Elbetteki bu olay, yeryüzü insanına kolayca anlatılabilecek türden bir olay değildir. Dünyadaki tezahür aracı olan kaba bedeniyle -üç buutlu yapısıyla- o yüksek ortama yükselmesi mümkün değildir. O, kendi yüksek ortamına -diyelim ki- kendi ortamındaki parlak bedenine dönmek suretiyle dönmüştür. Bu dönüş, vazife görüşmesi içindir ve de geçici bir dönüştür. Nitekim gereken görüşmey, müteakip dünyasal bedenine avdet etmiştir.

Bir rivayete göre deniliyor ki, o anda, maddesel bedeni de yerinde değildi! Sanki maddesel bedenin atomlarına bölünüp başka bir yerde toplanması -örneğin Mescid-i Aksa'da bulunması zorunlu- yüksek varlıklar için çok mu zordur?! Bunu, bu ortamda yapabilenler pek çok!... Niçin Hz. Muhammed bunu yapamasın veya yaptırmasınlar?! Ama bu hal dahi, Mescid-i Aksa'dan sonraki yükselişin, maddesel bedeniyle olduğunu söylemez...

Buda'nın Öğretisi

Nefis Türkçesiyle
Paul CARUS'dan Teoman UCKUN
Cevirdi

«Bu eser Buda'nın Kutsal Kitabı sayılır. Budizm'in bu denli gerçek ve yüksek seviveli öğretisi. bütün dinlerin Bir'den geldiğini kanıtıyor. Özünüzü tanımak için Buda'nın öğretisini de bilmek ve anlamak gerek.. Gerçekten bütün insanlara gerekli bilgilerin tümü var.» Fiyatı: 500 TL.

En nefis kahve...

**KURUKAHVECİ MEHMET EFENDİ
MAHDUMLARI**

ŞUBESİ YALNIZ KADIKÖYDE

İ/TANBUL TAHMİ/ /OKAK

**Ansiklopedik
Metapsişik
Terimler Sözlüğü**

Genişletilip yeniden gözden geçirilerek ikinci baskısı yapılan bu temel eser Spiritizm, Metapsişik, Parapsikoloji, Teozofi ve Okültizm alanlarında yalın bilgi ve kavram arayanlara rehberdir. Fiyatı: 500 TL.

Ruh ve Madde Yayınları

Tanımlanmayan Uçan Cisimler Sorunu

• N. Levent ALTAŞ •
B. Ü. Kandilli Rasathanesi

Hz. Muhammed'in ilk Suriye yolculuğu sırasında Bahirâ adlı bir Hıristiyan rahibi, manastırın damından, kervanın üzerinden beyaz bir kartal gibi kervanı takip eden ve kervanla beraber duran bir bulutu hayretle görmüştü.

Bir İslâm Tarihçisi

Tanımlanamayan uçan cisimler (TUC) Dünya Kamuoyu karşısında ilgisini sürdürmekle birlikte, özellikle son birkaç yıldır ülkemizde yoğunlaşan görünüşleri ile çeşitli düşünce, anlatım ve yorumlara yol açmışlardır.

Şimdiye değin pek çok kişi TUC görüşünü söylemektedir. Tüm Dünya ülkelerinde olduğu gibi ülkemizde de uçan dairelerin varlığına inananlar vardır.

TUC olayları ile birlikte, günümüzde geçerli bilimsel yasalarla açıklanamayan bir çok olay vardır. Genellikle tanımlanamayan atmosferik olaylar; balonların, uçakların, atmosferde kırılma ya da herhangi benzeri optik yanımlarla aldığı görüntüler, bulutların biçimlerinin ya da kuş sürülerinin, Güneş ışınlarının geliş açısına göre değişik görüntüler alması, uydular, göktaşları TUC olayları ile karıştırılabilir.

Böyle bir olayla karşılaşan gözlemcinin doğru tanımlamayı yapabilmesi için, konu ile ilişkili bir ön-bilgisi olmalıdır. Yoksa, gözlenen olaylar birbirine karıştırılır ve her açıklanabilecek atmosferik olay ya da bilinen bir nesne, yanlışlıkla TUC olarak nitelendirilir.

Cisim gözlendiğinde, yörüngesi ve genel devinimi, ışınım durumu vb. klasik bilgilerimizle ve mantık ölçüleri içer-

sinde açıklanamıyorsa, nesnenin görünüşü elde edilerek ya da edilmeden, teknik olanaklar ölçüsünde bütün olasılıkların incelenmesi ve ayıklanmasıyla yine de tanımlanamamışsa bu bir TUC'un ya da bilinmeyen bir ışığın algılanışıdır, diyebiliriz. TUC'ların kökenleri üzerine geniş araştırmaları olan Prof. Hynek'in konuyla ilgili varsayımları ve sınıflamaları şöyledir:

Varsayımlar :

- a) Dünya-dışı Zeka (ETI) hipotezi
- b) Zaman içinde yolculuk hipotezi
- c) Doğal olaylar hipotezi
- d) Dünyasal nesnelere hipotezi
- e) Fizik ötesi olaylar hipotezi

Sınıflamalar :

A) Uzak Gözlemler

1. Gece gözlenen ışık formları
2. Gün ışığında gözlenen diskler
3. Radar-görüntüleri

B) Yakın Gözlemler

1. Birinci tür yakın gözlemler;
Nesnenin biçim ve özelliklerini belirleyebilecek nitelikte olanlar
2. İkinci tür yakın gözlemler;
Toprak üzerinde izler, elektronik aygıtların bozulması, bitki, hayvan ve insanlarda görülen fiziksel etkiler bırakanlar

3. Üçüncü tür yakın gözlemler;
Gözlemlerin hemen ardından insan benzeri varlıkların belirmesi

Günümüzün bilimsel görüş ve fizik kuralları doğrultusunda, nesnelerin kökenleri üzerine kesin bir açıklama yapılamadığı gibi, belirli bir tanımlama da getirilememektedir. Nedenlerden biri, TUC'lar Evren'in her yanında geçerli kabul ettiğimiz, bilinen fizik yasalara uygun hareket etmemektedirler. Diğeri ise, «yeni olan deneysel gözlemler»in bilim çevrelerince aranması, eski verilerin, ya hiç üstünde durmaksızın ya da, kısa bir incelemeden sonra, gerekli koşulların her seferinde laboratuvar araştırması gibi gerçekleşmediğinden ve gözlemlerin incelemelerin aynı sonucu verecek şekilde tekrarlanmadığından gözardı edilmesidir.

ÇEŞİTLİ TANIMLAMALAR

Açıklanamayan TUC olaylarını yine de birtakım varsayımlarla açıklamak gerekirse bunları kısaca şöyle sıralayabiliriz.

Hile ile ortaya atılan uydurma olaylar;

Bir bölüm TUC olayları kuşkusuz, çeşitli montaj ve teknikle halk arasında etki yaratmak amacıyla düzenlenmiş türlü aldatmacalardan oluşmaktadır. Öyleki, birkaçı ortaya gerçek olaymışcasına sürüldükten sonra, hile olduğu açıklanarak konunun önemsiz olduğu izlenimi yaratılarak, sapıtılmaya çalışılmaktadır.

Söylenti olaylar :

TUC olaylarının gündemde olduğu zamanlarda, kişilerin konuya olan duyarlılığı artmakta ve gözlemlerin bir bölümü doğru çıkmamaktadır. Ayrıca, izlenen nesne ya da cisimler, söylenti yoluyla bir çok kişi tarafından görülmüş gibi ele alınmaktadır.

Gelişmiş teknolojik araçlar;

Teknolojik gelişim ve silahlanma yarışının Dünya insanlığının geleceğini tehdit ettiği günümüzde TUC olaylarının bir

bölümü, ileri Dünyasal teknolojinin ürünü silah sistemleri, uçaklar v.b. aygıtlar gibi yorumlanarak, gözlemlerin gerçekliğini etkilemektedir.

Doğa olayları;

Gözlemlerin bir bölümünü de açıklanabilir fiziksel olaylar içermektedir. Elektrikli fırtınalarda oluşan küresel plazma, bulut olayları, Venüs'ün parlak görünümü, meteoroloji balonları v.b. ya da bunların dışında hiç bilinmeyen bir atmosferik etkileşim, TUC görünümüne yol açmaktadır.

Psikolojik bir olay;

İnsanın bilinmeyen yönüne ilişkin, psikoloji-ötesi bir olay, zaman zaman, hangi koşullarda gerçekleştiği çözülmemiş, bireysel ya da topluca yaşanan psikolojik bir yanılısma olayı. Bir bölüm araştırmacı bu sıklıkla geçerli kabul etmemektedir. Örneğin, nükleer fizikçi T. Friedman bu konuda şöyle demektedir. «TUCBİLİM'in Parapsikoloji'nin bir dalı olarak ele alınmasına ilişkin önerilere şiddetle karşı çıkıyorum. TUCBİLİM ile Parapsikoloji arasında sınırlı bir geçiş olduğunu yadsımayacağım. Örneğin, biyologların istatistiği kullanmaları, biyoloji'nin istatistiğinin bir dalı olduğu anlamına gelmez. Kanımca, TUC'ların bilimsel etüdü diğer yeni araştırma çabalarının herhangi birine oranla, Fizik Evrenimizin nasıl işlediğine ilişkin daha fazla bilgi ortaya çıkaracaktır.»

Dünya dışı nesnelere;

Gözlem dosyalarının kabarıklığı, TUC'ların Dünya dışı kökenli, bir tür gözlem ve araştırma araçları olduklarını akla getirmektedir. Cisimlerin Dünyasal olmaları durumunda açıklanması gerekecek olan tüm varsayımlar, alışılmısın çok daha dışında ve belki de insanlık için çok önemli bilimsel bir nedene dayandırılmadır.

(Devam Edecek)

OLAYLAR · ELEŞTİRİLER

İNSANIN DEĞİŞİMİNDE MÜZİĞİN SARSICI YERİ

Rock müziğinin dünyaca ünlü kişilerinden birinin yaptığı son müzik albümünün parasal geliri 89 milyar lira imiş. Herkesi çok şaşırtmış olmalı ki, batılı gazetelerin manşetlerinde yer veriliyor.

Sanırız, devre sonunun darbeleyici ve teşevvüşe uğraticı deneyimlerinden bir tanesi de Rock müziği. 1950 yıllarında başlayan bu akım, şuuraltı birikimlerinin dışarı atılması, tatminlerin giderilmesinde araç olurken, meydana gelen nesil çatışması ile de eski kuşaklardan kopuk fakat gelecekteki başka kuşaklara da farklı bir aracılık görevini yapmaktadır.

Diğer konularda da olduğu gibi Rock müziği de başlangıcından şimdiye kadar, değer yargularını sarsıcı işlevini sürdürmektedir. Yaşamı günübirlik olarak değerlendirmek, itici görüntülerle geleceğin olmadığını vurgulamak, pasaklı görüntüler içinde her türlü heyecanları yaşamak, Rock müziği ile aktarılan yaşam felsefeleridir.

Birçok kimse Sûr'un ötüp kıyametin kopmasını beklerken, meydana gelen, derinden şaşırtıcı, darbeleyici, yıkıcı etkenlerin, bir Sûr'un ifadesi olabileceği düşünülmüş müdür?

Bir insan, yaptığı müzik albümü ile 89 milyar kazanabiliyor, bir Rock gurubu için, İsa'dan da ünlüdür deniliyorsa, milyonlarca insanı derin şaşkınlık ve cazibe içine alan Rock müziği için ve insanlığı derinden şaşırtan diğer etkenler için de, insanlığın, artık sürekli ve kesin bir değişimin içinde olduğu söylenebilir.

Bütün değer yargularının darbeleyicileri, yıkıcıları var. Sanırız, bunlar gelecekteki çok başka değerlerin yapımcılarına hazırlık yapmaktalar.

FAL

Kadınların % 99 gibi büyük bir yüzdesi fala inanıyor ve bu konuda yasamlarını etkileyebiliçli davranışlara girebiliyorlar.

Şüphesiz, geleceği bilmek bir nevi ön sezi olayıdır. Yani bir Psi yeteneğidir. Fal'a inanarak bir kısım davranışlara girmenin birçok sakıncaları vardır. Şu kadarını söyleyelim:

İnsan, duygu ve düşüncelerde otomatizmaya girebilir, obsesyona yakalanma ihtimali artar, kendi ve başkalarının yaşamını karmaşaya sokabilir.

İnsanın, kendisine yeter olanı bilebilmesi gerekir. İsteklerde ve yapabilirliklerde aşırılık denge bozucudur.

HEDİYELİK İNSAN

Bazı iş adamları iş bitirebilmek için, işi bitirecek kimseye hediyeleşme güzelliklerini gönderiyorlarmış.

Özellikle manken olanlardan seçilen bu hediyeleşme güzelliklerinden biri; hem double kazanç sağlamak ve hem de «tutku haline dönüşen» mesleğini sürdürülebilmek için, iş bitiricilere yardımda bulunuyorlar.

İnsanların hediye edilmeleri süreci devam edip gidiyor. Eskiden olana farkı, hediye alanın da onayının alınması.

Denilebilir ki, insanlarda tutkular, istekler arttıkça, bunlar denetime alınmadıkça, hediyeleşme verenler, olanlar, alanlar da olacaktır.

GÜNAH ÇIKARTMANIN GETİRDİKLERİ

Amerikalı bir din adamı, çalıştığı kilisede günah çıkartmaya gelen kadınların anlattıklarını kendi günlüğüne geçirmiş ve bir kitap meydana getirecek kadar biriken ve içinde çok ilginç anlatımlar da olan bu notları, bir kitaba dönüştürerek kendisi de başka türlü çıkartma yapmış.

Rahip, kitabın büyük ilgi göreceğini tahmin etmiş olacak ki, kitap yayınlanmadan önce görevinden ayrılmış. Tatlı kazanç, rahibi şimdi ikinci bir kitap yazmaya yöneltiyor. Kitabın içeriğini söylemeye gerek yok. Tahmin edilebilir.

Ruhsal değerler konusunda çalışan, uğraşan kişinin sorumluluğu daha da fazladır. Sahip olunan bilginin nefsanî olarak kullanılması bir liyakatsizliğin işaretidir.

GELECEK KORKUSU

Nükleer silâhlardaki artış akıl almaz ölçülere ulaştıkça, bu silâhları yapanların telâsı daha da artmaktadır. Fakat, telâsa götürücü farkındalık da bir gelişme sayılır.

İkinci Dünya Savaşı'nda, toplam 3 milyon ton patlayıcı kullanılmış. Halen tüm dünyada 15 milyar tonluk patlayıcı hazır bekliyor. Oysa ki insan soyunu ortadan kaldırmak için 100 milyon tonluk patlayıcı güç yetmektedir.

15 milyar ton patlayıcı, ne tür bir korkudan kaynaklanmaktadır? İnsan genel olarak, en iyinin, en güçlüünün, en rahatlığın kendisinde olmasını istemektedir. Ama istemesine rağmen bunların nedenini düşünmez veya düşünmek istemez.

Kendi rahatını korumak için geliştirdiği güç, bu kez kendisinde başka bir korkuyu meydana getirmiştir. Rahatını kaybetmek korkusu, yerini, «geleceğin olmamasından korkmak» biçimine bırakmıştır.

KIYAMET

Nedir, Ne Değildir?

• Erol KONYALIOĞLU •

Kıyam etmek, eski dilde ayağa kalkmak, ayakta durmak anlamına gelir. Kıyamet kelimesi de kıyam etmekten kaynaklanmış olup dinsel terminolojiye göre anlamı şudur: Tek Tanrılı dinlerin inancına göre, dünyanın sonu ve bütün ölüle-
rin dirilerek mahşerde toplanacağı zaman.

Dünyanın sonu, ister tufan, yangın, donma, isterse uzaysal çarpışma, herhangi başka bir felaket nedeniyle gerçekleşsin, bütün teologlar, kâhinler ve halk yığınları için heyecan verici ve vahşi bir çekicilik taşımaktadır. Bu tür kehanetlerde bulunanlar çok çeşitlidir. Kutsal Metinlerin ve peygamberlerin kendilerine has kehanetlerinden başka, falcılar hatta, astronomi, jeoloji, meteoroloji ve ekonomi verileriyle hareket eden bilim adamları bile kıyametle ilgili kehanetlerde bulunmuşlardır. 1982 yılında gezegenlerin sıraya dizilmeleriyle kopacak denilen kıyamet bir türlü kopmamıştır. Bu dönemlerde bilim adamlarının dünyanın sonuna ilişkin tanımları, tarihte kalmış varsayımlara oranla daha canlı ve ürkütücüdür.

Günümüzün ekonomistleri, kontrolsüz bir sanayileşmenin doğurduğu kargaşanın dünyanın sonunu getireceğini ileri sürmektedirler. Dünya nüfusunun artması sonucu açlığın başgöstermesi; iklimlerin değişmesi; atmosferin üst tabakalarındaki yoğun karbondioksitin taşması ve okyanusların zehirlenip sualtı yaşamının son bulması gibi muhtemel tehlikeleri materyalist bilim adamları ve spiritüel bilgidен yoksun dinsel kesim tarafından, XXI. yüzyılın başlarında dünyanın mahvolmasına sebep olacağı varsayılmaktadır. Yeryüzünün sahipsiz ve ne yaptığının farkında olmayan kapalı şuurdu insanın elinde oyuncak olduğunu sanan kimselerin bu

maddi ve yüzeysel görüntülerle kıyameti koparmak istemelerine şaşmamak gerekir. Gerçek kıyametin ne olduğunu bilenler için durum bambaşkadır.

Bir termonükleer savaş sonucu oluşacak zincirleme tepkilerin dünyayı kısa ömürlü bir güneş haline getireceği fikrine inananlara çoğunluktadır. Daha geçenlerde, «Bir gün sonra» adıyla Amerikan televizyonlarında oynayan ve bir atom savaşını konu alan film, Amerikan halkının ve diğer dünya milletlerinin büyük ölçüde paniğe kapılmalarına neden olmuştur. Özellikle Avrupa ve Amerika'daki telaş daha büyük oldu. Dünyanın sonunun bu varsayımlara göre gerçekleşip gerçekleşmeyeceği kesin olarak bilinmemekle beraber, bu tür tahminler insanlar üzerinde geniş çapta bir sinir bozukluğu yaratmaktadır. Böylesi bir ruh hali ise, toplumu kendi zevklerine düşkün ve gitgide şiddet yanlısı olmaya iten etkenlerden birini teşkil etmektedir. Eski Roma İmparatorluğunun çöküşünde ve yokoluşunda da görülebileceği gibi, bu tür duygular herkesi olmasa bile, çoğunluğu etkilemektedir.

DİNLERDE KIYAMET ANLAYIŞI

Kıyamet, İslâm inancına göre, İsrail'in sūr'a üflemesiyle başlayacaktır. Yeryüzündeki bütün canlılar ölecek, gezegenler de birbirine çarparak parçalanacaktır. Kur'an'da kıyametin kopmasına dair ayrıntılı tasvirler görülür. Kıyametin ne zaman kopacağı bildirilmemiştir. Bazı hadislerde kıyametten önce meydana gelecek bir takım olaylara işaret edilir. 1 — Zina ve içkinin yayılması, adam öldürme olaylarının çoğalması, 2 — Kâfirleri sarhoş edecek bir dumandan ortalığı kaplaması, (müminler bu dumandan nezle olacaklar-

dır.) 3 — Deccal'ın ortaya çıkışı. 4 — Yecüc ve mecücün ortaya çıkışı. 5 — İsa Peygamberin yeryüzüne dönmesi. 6 — Güneşin bir süre batıdan doğması, 7 — Dabbet-ül-arz adlı bir hayvanın yerden çıkarak insanlarla konuşması, 8 — Yemen tarafından büyük bir ateşin çıkması, 9 — Doğuda, batıda ve Arap yarımadasında bir yerin batması, 10 — Şarkıcı kadınların ve çalgıcıların çoğalması, 11 — Ne idikleri belirsiz deve çobanlarının büyük binalar yapmakta birbiriyle yarışa çıkmaları. 12 — Müslümanların Yahudilerle savaşması. 13 — Fırat nehrinin suyunun çekilmesiyle altından bir dağ meydana çıkarması. 14 — Dünya meşakatinin çoğalması, rahat ve huzurun kalmaması, adaletin ortadan kalkması gibi daha bir çok kıyamet belirtilerinden söz edilir.

İsrafil'in sûr'a birinci defa üflemesi sonucu ölen canlılar, İsrafil'in sur'a ikinci defa üflemesiyle hayat bulur. Yasin sûresinde şöyle geçer: «İnsanları yokken yaratan, öldükten sonra da diriltebilir.» Bu ayet ise aslında reenkarnasyonun, yani tekrar doğuşun açık bir ifadesidir. İnsanların yeniden hayat bulmasına İslâmi terminolojide haşri ecsad denilir. Haşri ecsad, ruhların yeniden cesetlere girmesiyle meydana gelir. Kur'an'da insanların dirilerek biraraya toplanması, çeşitli şekillerde anlatılır: «Sonra sûr'a bir daha üfürülür, onlar da hemen ayağa kalkarak beklerler.» (Zümer sûresi, 68); «O gün günahkârları gözleri gömgök olarak toplayacağız.» (Taha sûresi, 102); «Hepsi mezarlarından kalkıp Rablerine koşacaklar.» (Yasin sûresi, 51); «Gözleri dönmüş olarak dağılmış çekirgeler gibi kabirlerinden çıkarlar ve çağırana doğru koşarlar.» (Kamer sûresi, 7-8) «Tek bir çığlıkla hepsi kısa zamanda huzurumuzda olacaklardır.» (Yasin sûresi, 53).

İnsanlar Allah'ın huzuruna geldikten sonra, yargılama başlayacak, bu yargılama sırasında melekler ve insanın kendi organları tanıklık edecektir. Ayrıca herkeşe, dünyada yaptıkları işlerin yazıldığı birer defter verilecek ve «Al oku» denecek, iyi kimselerin defterleri sağdan,

kötü kimselerin defterleri ise soldan verilecektir. Yargılama sırasında insanların iyi ve kötü hareketleri mizan denilen bir terazi ile tartılacaktır. Bu yargılamada tam bir adaletle davranılacak, iyilik yapanların iyilikleri fazlasıyla mükafatlandırılacak, kötülük yapanların kötülükleri karşısında göreceği ceza, yaptıkları kötü işin ölçüsünde olacak, zerre kadar bile fazla olmayacaktır.

Yargılama sonucu herkes yaptıklarına uygun yerlere gönderilecektir. Kur'an'da sadece bir kere anılan Sırat'ın, yargılama sonucunda iyilerin geçebildiği, kötülerin de geçemeyerek cehenneme düştükleri bir köprü olduğu hadislerde belirtilir. Bazı hadislere göre her peygamber, ümmetinden belli sayıda kimselere, Hz. Muhammed ise ümmetinden çok sayıda kimseye şefaet edecektir, yani suçlarının bağışlanması için yakaracaktır.

Kur'an'da kötülük işleyenlerin yaptıklarının karşılıklarını görmeleri için leza, sair, haviye, hutame, cehm, nar adlarıyla de anılan cehenneme, iyilik yapanların da mükâfatlandırılmaları için cennete gönderilecekleri bildirilir. Günahkâr müminler cehennemde bir süre kaldıktan sonra, çıkacaklar, kâfirler ise ebedi olarak cehennemde kalacaklardır.

Hristiyan inancına göre, kıyamet günü İsa bütün halkları toplayacak iyileri cenneti bağışlamak için sağına, kötülere de cehenneme göndermek için soluna alacaktır. Son yargıdan önce, Bâsübadelmevt'in habercisi olarak felâketler görülecektir. Tecellisinin zamanını ise Tanrı hiç kimseye vahyetmemistir.

Bir noktayı önemle tekrar belirtmek isterim ki, kutsal metinlerde geçen bir çok ifade semboliktir ve gerçek anlamı sezmek ve anlamaya çalışmak herkesin bizzat şahsına aittir.

KIYAMET KEHANETLERİ

Dinsel metinler, efsane ve mitolojilerde kıyamet kehanetlerini bol bol bulmak mümkündür. Ama bir çok kehaneti denemiş olan 16. yüzyılın Yahudi asıllı Fransız kâhini Nostradamus, her zamanki belirsiz sözlerini bir kenara bırakarak

(Lütfen Sayfayı Çeviriniz)

kesin bir tarih vermiştir:

1999 yılının yedinci ayında,

Gökten büyük bir dehşet kralı inecek..

1999 yılında hayatta olanlarımız Nost-
radamus'un belirttiği kesin tarihin neler
getireceğine tanık olacaklardır.

Uyuyan kâhin lâkabıyla tanınan Edgar
Cayce ise, yakın gelecekte dünyanın bü-
yük bir bölümünü kapsayacak felâket-
leri düşlerinde gördüğünü açıklamıştır.
Cayce, Japonya'nın Pasifik Okyanusu'na
kayacağını, depremlerin California'yı
yerle bir edeceğini ve dünyanın bir çok
yöresindeki sahil kentlerinin suya gömü-
lürken, okyanus tabanındaki bazı eski uy-
garlıkları yüzeye çıkaracağını ileri sür-
müştür. Bu felâketler zincirinin Etna ya-
nardağının püskürmesiyle başlayacağını
da sözlerine eklemiştir. Etna yanardağı
lâv püskürmeye başlamıştır.

Dünyanın sonuna dinsel açıdan bakan-
ların bazıları, Yahudi ülkesi yeniden ku-
rulduktan sonra kıyametin kopacağını
binlerce yıl önce söylemişlerdi. Yahudile-
rin eski ülkelerine dönüşlerinden sonraki
kuşakta son savaşın çıkacağı ve Mesih'in
geri döneceği Tevrat'ta açıkça anlatılmış-
tır.

Veryüzünün çeşitli dinlerinde de balık
burcu süresinin sonunda kıyamet işaret-
lerinin görüleceği sık sık geçmektedir.
Tibet Budistleri 13. Dalay Lama tahtın-
dan indirildikten sonra (ki indirilmiştir.)
Tibet Budizminin son bulacağına inanır-
lar. Ve genel olarak tüm Budistler, bu di-
nin 2500 yıl süreceğine inanırlar. Bu sü-
re ise dolmak üzeredir.

Medyom piramit uzmanları Mısır'daki
büyük piramidin iç galerilerinin ölçü ve
dönüşlerinin dünyanın 2001 yılında son
bulacağını gösterdiğini iddia etmektedir-
ler.

Eski Aztek ve Hopi zaman çemberleri
de, dünyanın sonunun günümüzde gele-
ceğini ileri sürer.

Purana'larda anlatıldığı gibi, Hint ge-
leneklerine göre, Kali'nin dördüncü yu-
gası (devri) sonunda insanlık son bula-
caktır. Bu arada Kali'nin yoketme tanrı-
çası olduğunu anımsayalım. Sözü geçen
devreyse bitmek üzeredir.

Yunan filozoflarından Heraklit'in bazı
hesapları, dünyanın bundan sonra göre-
ceği felâketin habercisi olarak yorumla-
nabilir. Eflâtun'dan önce yaşamış olan
Heraklit, dünyanın bundan önceki yıkı-
lışından itibaren sayarak 10800 yıl sonra
tekrar yokolacağını hesaplamıştır. Bu he-
sap 2000 yılının sonuna rastlamaktadır.
Bu varsayım, kullandığımız takvim orta-
ya çıkmadan yüzyıllar önce öne sürül-
müştür ve değişik yörelerdeki efsanelerin
çoğunda görülen ortak bir noktadır.

Ortaçağda Nostradamus'tan önce yaşa-
mış olan ve adı tarihe Shipton Ana ola-
rak geçen bir falcının henüz Avrupalıların
haritalarında çizilmiş olmayan Amerika,
Avustralya gibi kıtaları anlatmak, pata-
tes, tütün gibi bilinmeyen maddelerden
söz etmek gibi olağan dışı bir yeteneği
vardı.

Shipton Ana dünyanın sonunu kendi
devrinden 400 yıl sonra görmüş ve tanımla-
malarına kendine özgü bazı ayrıntılar
katmıştı:

Kadınlar erkekler gibi pantolon giyin-
ce,

Ve upuzun saçlarını kesince,

Resimler hareketlenip canlanınca,

Balık benzeri gemiler su altında yüzün-
ce,

İnsanlar gökte kuşlardan hızlı uçun-
ca,

Dünyanın yarısı kan deryasına gömü-
lüp ölecek...

Yine Ortaçağın garip kehanetlerinden
biri, Armaghlı Başpiskoposu olan St.
Malachy adındaki İrlanda'lı bir keşişe a-
ittir. Malachy yaşadığı 12. yüzyıldan baş-
layarak günümüze dek görev yapacak pa-
paların bir listesini çıkarmıştır. Kehanet-
lerini kısa Lâtince cümlelerle yapan ke-
şiş, papaların doğum yerlerini, görev sü-
relerini ve kişiliklerini anlatmış ve an-
lattıklarının hemen hepsi doğru çıkmış-
tır. Bu listeye bakılırsa, Peter adlı bir pa-
panın başa geçmesiyle, yapılan hesaplara
göre, 20. yüzyılın sonunda kıyamet ko-
pacaktır. Kehanetlerine göre, Papa II. Pi-
us'tan sonra 6 papa daha gelecek ve son-
ra «Roma'lı Peter» başa geçecektir. Pa-
pa 10. Pius, belki de bu kehanetlerin et-

kisi ile bir toplulukta konuşurken trans haline geçip bir vizyon görmüştür. St. Malachy'ye göre sondan 8. olan Papa kendine geldikten sonra şöyle demiştir: «Gördüklerim dehşet verici. Belki ben... belki de benden sonra gelecek olan Papa Roma'yı terkedip Vatikan'dan ayrılacak ve rahiplerinin cesetlerinin üzerinde yürüyüp gidecek.»

Dünya yüzündeki diğer büyük dinlerde de, batı takvim yılına göre M.S. 2000 yılında büyük felâketlerin görüleceği söylenmiştir. Gerçi hepsinin başlangıç tarihi ve zamanlama yöntemleri birbirinden farklıdır, ama bu gün kullandığımız rakamlara çevirerek hesapladığımız zaman hemen hemen aynı tarih ortaya çıkmaktadır.

Kıyametin günümüzde kopacağını be-

lirten tüm eski kehanetler savaş, deprem, tufan ve yanardağ patlamaları ve kasırgalar olacağı konusunda birleşmişlerdir. Çoğu, her tarafı etkileyecek bir savaşın kıyamet habercisi, ya da etkeni olacağını bildirmiştir.

Kaçınılması olanaksız felâketleri artık yalnızca dinsel metinler, efsaneler, falcılar, medyumlar değil; günümüzün bilim adamları da bizlere sıralamaktadır. Bilim adamlarımız gerçi kompütürler, elektronik hafızalar, yapay uydular, uzay araçları gibi eski kâhinlerin bilmediği yöntemlerle çalışıyorlarsa da, o günlerin kâhin ve yıldız bilimcilerinin torunları olduğunu rahatça söyleyebiliriz.

Ne gariptir ki, bilim adamlarının vardıkları sonuçlar eski kâhinlerin söylediklerine uymaktadır. (Devam Edecek)

MAVİ ÜLKE

• W. T. Stead •

Ölümün korkulu bir şey olmadığını öğrenmek istemez misiniz? Bu kitabı okumakla öteki dünyanın, bugünkü dünyanın tamamlayıcısı olduğunun farkına varacaksınız.
Fiyatı: 200 TL.

Ruh ve Madde Yayınları

Dogonlar'da Sirius Gizemi

Kozmonotik, Astronotik, Astronomi ve Astrofizik:

Bütün bu bilim dalları Dogon Kozmogonisinde mevcut. Dogonlar Afrikalı, Mali ülkesinde yaşıyorlar; bu iki yüz elli bin kişi, onbin yıldan beri Jüpiter'in uydularını Satürn'ün halkalarını, Ay'ın kraterlerini, 8.6 ışık yılı uzaklıktaki Sirius'u, Sirius - B'yi biliyorlar.

Teleskopları yok, gözlemevleri yok, İlkel Afrikalılar uzay gemilerini, uzaylıları biliyorlar.

Bilgileri Dünya - dışı bir kökene bağlanıyor. YENİ YAYINLANDI. ÜÇYÜZ LİRA...

Muhyiddin İbn'ül Arabî'den

SEÇMELER

Derleyen: Ali Cahit CÜMBÜŞEL

Aşağıdaki ifadeler Muhyiddin İbn-ül Arabî'nin çeşitli eserlerinden seçilmiş hikmet ve bilgelik dolu sözlerdir.

«Allah ile yaratığı arasında hiç bir münasebet yoktur.»

«Allah, bir'dir, ikincisi yoktur... mâliktir, ortağı yoktur, meliktir, veziri yoktur, sânidir, kendisiyle birlikte bir başka müdebbir yoktur. Kendisini yaratacak bir mucide muhtaç olmaksızın bizatihi mevcuttur. Belki her mevcut, var olabilmek için O'na muhtaçtır. Bütün ilimler O'nunla mevcuttur. O, yalnız başına mevcut olup, varlığına başlangıç, bekâsına son yoktur. Belki O, mutlak ve devamlı bir varlıktır, kendi kendisiyle kaimdir. Yer kaplayan bir cevher değildir ki, mekân ile ölçülsün, araz değildir ki, bekâ O'nun için imkânsız olsun, cisim değildir ki, ciheti bulunsun. O, kalpler ile görülür, gözler ile değil. Akıllar O'na delil bulamaz, zaman O'nu hudutlandıramaz.»

«Bizim indimizde hırka, ancak sohbet, terbiye ve güzel ahlâktan ibarettir. Ve buna takvâ elbisesi tâbir edilir.»

«Bir kimsenin yiğit ismini alması, ancak kevnî varlıkların derecesi ile İlahî mertebenin derecesini bilerek, her varlığa değeri kadar muamele etmesiyle mümkündür. O kimsenin önde geleni öne alması ve arkada olanı arkaya atması gerekir. İşte ancak onlar yiğitler adını alırlar ve bütün güzel huyları kendilerine çekenler onlardır. Yiğitler çok bilgi sahibidirler.»

«(Cennetteki) Dört Nehir: Bunlar, dört tane İlahî Bilgi'dir.»

«Varlıklar, bizatihi yokluk'u gerçekleştiremezler.»

«Zaman bir yok şeydir, onun varlığı yoktur.»

«İlm-i İlahî, bütün ilimlerin aslıdır.»

«Hakikatler değişmezler.»

«Hakikatler, helâk ile vasıflanmazlar.»

«İlim varlıktır, cehalet ise yokluk.»

«Bilmediğini bilmeyen iki cehalet sahibidir. Bilmediğini bilen ise, bir cehalet sahibidir.»

«Bir şeyi bilmek, onu kuşatıp sonlandırmaya izin verir.»

«İlim, talep edilen bir şeyin bulunduğu mahiyet üzere zat'ının idrâk edilmesidir.»

«İdrâk eden insan, kendisinde misli bulunmayan bir şeyi asla idrâk edemez.»

«Zaman gerçekte bir nispet'tir. Bir mevcut şey değildir.»

«Zaman bir yokluktur, onun varlığı olmaz.»

«Sebepsiz olarak bir sebebi ortadan kaldıran kimsede bilgi yoktur.»

«Her müessir babadır ve tesirlenmiş ise anadır. Bu ikisi arasında bu eserden doğurulmuş olanda oğul ve doğurulmuş-tur.»

«Âlemdeki her cevher-i ferdin şüphesiz ki benzeri yoktur.»

«Bitki ve cansız adını alan şeylerin, bizim indimizde ruhanîyetleri vardır. Bu, ehl-i keşf olanlardan başkasının idrâkinde bâtın kalmıştır. Ehl-i keşf indinde her şey canlı ve konuşandır. Biz, gözün görmesiyle, taşlar gördük ki, kulaklarımızın işittiği konuşma lisanıyla Allah'ı zikrediyorlardı. Onlar, her insanın idrâk edemeyeceği gibi, bizlere ariflerin hitabıyla hitap ediyorlardı.»

«Ruh ve hayat, birbirinden ayrılmaz.»

«Ruhlar'ın hayatı, zâti olduğundan, onlar için elbette ki ölüm, sahih olmaz. Fakat cisimlerdeki hayat, arazî olduğundan, onlar fanî olurlar. Zira, zâhir olan cisimlerin hayatı, ruhun hayatının eserlerindedir. Tıpkı, arzdaki güneş ışığı gibi: Güneş geçip gidince, ışığı da ona tabi olur ve arz, karanlık kalır. İşte ruh dahi

böylece cisimden, gelmiş olduğu kendi âlemine yola çıkınca, cisim cansız eşya suretinde kalırlar.»

«Bir ruh, bir çok cisimleri tedbir eder. Tıpkı, bir ruhun bedenini el, ayak, kulak, göz vb. gibi uzuvlarına tesir etmesi gibi.»

«Uyuyan, şüphesiz olarak gayp âlemindedir. Uyku, gece sırasında ise, gayp içinde gayp'tadır. Ve onun hükmü daha kuvvetli olur. Gündüzdeki uyku ise, şehadetten bir gayptır. Bunun ise hükmü daha zayıftır.»

«İnsan, çeşitli zıtların toplamıdır.»

«Gerçeğe ulaşan hâkim, hak sahibine hakkını veren kimsedir. O da, kendi asrının biricigi ve kendi vaktinin sahibidir.»

«İlmin rütbesi, şüphesiz ki iman rütbesinin üstündedir.»

«Doğru bilgiyi tefekkür vermez. Şüphesiz ki sahih bilgiyi, ancak Allah bir alimin kalbine atar. Bu bir İlâhî nur'dur ki, Allah onu, kullarından isteyen kimselere mahsus kılar. Keşfi olmayanın ilmi de olmaz.»

«Din'in çoğu avamın anlayışına göre gelmiştir.»

«Aklın ulaşamayacağı şeyleri soran kimse, soğuk bir demiri dövüyor gibidir.»

«Akıl bir yaratıktır. Oysa, yaratık, Yaradan hakkında hüküm veremez.»

«O kimselerden cehalet kalksaydı, bu âlemde de (dünyada da) milletler kalkardı.»

«Tanrı hakkında söz sahibi olan herkesin kendi nefsinde tasavvur ettiği bir emr'e göre, bir Tanrı tasavvuru vardır ve o şahıs buna ibaret eder. Halbuki, O, Allah'tır, başkası değil. Şu halde görüşler, nazar sahiplerinin nazarının ihtilafıyla ihtilâf etmiştir. Her nazar sahibi en çok, kendisini vücuda getirene kulluk ve itaat eder.»

«Allah'ı ancak Allah'ın kendisi bilebilir.»

«Allah'ın Resûlü Hz. Muhammed'in vücûdu ile inkıta eden nübüvvet ancak Din Peygamberliğidir. Yoksa O'nun makamı değildir.»

«Bugün hiç kimse, Din Peygamberliği derecesine erişemiyor. Çünkü onun kapısı kilitlidir. Bu sebeple nübüvvet ve

risâlet inkıta etmiştir. Zira onların, ilâhî isimlerde dayanakları yoktur. Halbuki velâyet inkıta etmez. Çünkü el-Veli ismi onları korur.»

«Risâlet ve nübüvvet mutlaka kesilmiştir. Fakat kesilmesi, ancak hususî bir vechededir.»

«Ancak şeriat peygamberliği inkıtaa etmiştir dedik. Bunun manâsı, ondan sonra hiç peygamber yok demektir. Bilmiş olunuz ki, hiç peygamber yok sözü, hasseten hiçbir şeriatçı yok demektir. Fakat ondan sonra hiçbir haberci olmaz değildir.»

«Bir zaman gelecektir ki, şapka altında evliya' bulunacaktır.»

«Bütün cansızlar, bitkiler ve hayvanlar konuşur.»

«Varlık bir mekteptir. Allah Tealâ ise bu mektebin sahibidir. Orada öğrencilere ders verenler ise, âlimler ve resûllerdir. Bunlar yardımcılarıdır.»

«Hz. Muhammed bir hadis-i şerifinde «Allah, Âdem'i kendi suretinde yarattı,» demiştir. Buradaki «kendi» zamiri Allah olarak anlaşılmalıdır. Kendi sureti Arapçada 'suretihi' olarak ifade bulur. Arapça sintaks kurallarına göre «Allah, Âdem'i kendi suretinde yarattı» ifadesi yanlıştır. Ve o (Muhyiddin İbn-ül Arabî) bunu «Allah, Âdem'i, Âdem suretinde yarattı» şeklinde bir anlayışla yorumluyor.

«İlim ehlinin malı ve hazinesi ilimdir. Nitekim malın zekâtı vardır. İlmün zekâtı da okuduğu ilimden halkın faydalar görmesidir.»

«Her dane biter. üzerinde bu falan oğlu falanın nasibidir diye yazılıdır. Her kişinin nasibi kendisine yetişir. Kimsenin nasibi kimseye varmaz. Çünkü nasibi geri kalmaz.»

«Hak Tealâ Hazretleri kimseye zulüm eylemez. Her kişi, hayır ve-şer ne bulursa kendi fiilinden bulur.»

«Hadiseler insanı değil, insanın hadiseleri tasarruf etmesi lâzımdır.»

«İnsan kendisinde ilelebet ayrılacak ilme çok himmet etmelidir.»

«Her bildiğin ilmi, âlemlerinde terkeceksin. Her şeyi yerinde bırakıp da eli boş ebediyete dönmüş olmayasın. Onun

(Lütfen Sayfayı Çeviriniz)

için akıllı olan âlim, her âlemin lâzım olan ilmüne sahip olan kimsedir.»

«Âdem ve oğullarının ruhaniyeti, cismaniyetini âlet ederse, meleklerden daha faziletli olurlar. Feleği geçer... Ötele-re giderler.»

«Ben, nefis muhasebesine, hatırımdan geçenleri de ekledim.»

«Allah vardı ve O'nunla beraber hiç bir şey yoktu.»

«Güneş kendi manzumesinin kalbi gibidir.»

«Ayanı sabiteler (canlı varlıkların özleri), kendi istidatı ve (ağacın çekirdeği, tohumu gibi) kabiliyetlerine göre meydana çıkmayı isterler. Yani beni dünya âlemine indir de kendimi şöyle bir göreyim, derler. Onların halleriyle Cenab-ı Allah'tan bu istekleri üzerine Cenab-ı Hak'ın kabul etti. Ve onları meydana çıkarmalarını istedi. İşte Cenab-ı Hak'ın bu ayanı sabitelerin kendi kabiliyetlerine göre muhtelif mertebelerde aşikâr olmasına hüküm vermesi 'Kaza'dır. Fakat bu emirde -Cebir- yoktur. Çünkü bu ayanı sabiteler kendileri istemiştir. Binaenaleyh, kaza-i ilâhî, Allah'ın eşya üzerindeki verdiği karardır. Ve Cenab-ı Hak her eşyayı olduğu gibi çıkmasına karar vermiş ve onları kendi kabiliyetlerine göre tekemmül ettirerek beşer âlemine kadar erişirmiştir. Hiçbir vakit Cenab-ı Hak kendi aslı temiz olan bir ferdi zorla tutup fenalığa sürüklememiştir. Bu âlemde herkes vücudunun istidadını yapmaya koyulmuşlardır.»

«İnsanlığa yapılacak şefkatten hâsıl olan saadet, başka hiçbir şeyden hâsıl olmaz.»

«Ey insan, sana lâzım olan işlerin en mühimi de vaktini boş geçirmemekliğindir. Daima vaktini en hayırlı işlere hasret.»

«Gaflet ölümü ile ölmüş kimselerden uzaklaş. Onlardan yardım bile isteme.»

«Yerin kendisine mahsus bir ilmi vardır. İnsanın yüklediği ilim gibi arz da kendine mahsus bir ilim yüklenmiştir. Bu suretle yer de ârifedir.»

«Bilgisizliğin bilgisi, bütün bilgilerin üstündedir. Nitekim bilgisizliğin bilgisiz-

liği de bütün bilgisizliklerin altındadır.»

«Herkesin gölgesi kendi şekline benzer.»

«Güneş'de Allah'a tapanlar, Güneş'e bakın; O'na canlı şeylerde tapınanlar, sizler de canlı bir şeye bakın; O'na cansız eşyada tapınanlar, gözlerinizin önüne cansız bir şey getirin; Tek ve Eşsiz bir varlık olarak O'na tapınanlar benzeri olmayana bakın. Başka şeyleri inkâr edeceğiz diye, kendinizi belirli bir inanca tamamiyle bağlayın, yoksa kaybınız büyük olur, hatıta asıl gerçeği bile tanıyamaz olursunuz, her yerde var olan ve her şeye kaadir olan Allah, hiçbir inançla sınırlı değildir. Çünkü O, «Nereye dönerseniz dönün, Allah'ın yüzü orada» Kur'an 2/109 buyurur. Herkes inandığını över, ilâhını kendisi yaratır ve O'nu överken aslında kendi kendisini över; böylece başkalarının inançlarını kötülemiş olur. Kişi adil olsaydı bunu yapmazdı. Fakat onun nefreti cehalete dayanır. Cüneyd'in, 'su, rengi, içinde bulunduğu kaptan alır,' dediğini bilseydi, başkalarının inancına karışmaz, Allah'ı her inancın ortaya koyduğu surette idrâk ederdi.»

«Ya Rabbi, beni sana muhabbet ederek ve sıfatı ilâhiyenin karşısında hayret edicilerden ve gönül yalnız seninle beraber olanlardan yap. Bu duamı Aşıkların, Sadıkların, Nebilerin ve Nebilerin büyüğü Habibin hürmetine kabul et.»

KAYNAK VE DAYANIŞMA KİTAPLARI

- El-Fütuhât el-Mekkiyye (MEKKE İL-HAMLARI), Muhyiddin İbn-ül Arabî, İ. Ü. Edebiyat Fakültesi Yayınları No: 1726, Hazırlayan: Prof. Dr. Nihat Keklik.
- Fûsus ül-Hikem (HİKMETLERİN ÖZÜ), Muhyiddin İbn-ül Arabî, Milli Eğitim Bakanlığı Yayınları, Çev: Nuri Gençosman.
- Kitâb ut-Tedbirat il-İlâhiyye fi Islâh el-Memleket il İnsaniyye, Muhyiddin İbn-ül Arabî, Sümer Kitabevi, Çev: Selahattin Alpay.
- Dürrü Meknun (İNCİ DİZİLERİ), Muhyiddin İbn-ül Arabî, Esmâ Yayın-

- ları, Çev: Şevket Gürel.
- Şeceret ül-Kevn (ÜSTÜN İNSAN), Muhyiddin İbn-ül Arabî, Bahar Yayınları, Çev: Abdülkadir Akççek.
- Muhyiddin-i Arabî Hazretleri, M. Kemal Pilavoğlu, Elifbe Yayınları.
- Büyük Mutasavvıf Muhyiddin-i Arabî, Mustafa Ertuğrul Kaan, Gayret Kitabevi.
- Şerh-ül Nakş el-Füsus, İsmail Ankaravî, Ribat Yayınları, Hazırlayan: İhan Kutluer.
- Muhyiddin İbn-ül Arabî'nin Menkabeleri, Ebû'l Hasan Ali b. İbrahim el-kari el Bağdadî, A. Ü. İlähiyat Fakültesi Yayınları Clx, Çev: Dr. Abdülkadir Şener ve Dr. M. Rahmi Ayas.
- Muhyiddin İbn-ül Arabî'nin Tasavvuf Felsefesi, A. E. Affifi, A. Ü. İlähiyat Fakültesi Yayınları 127, Çev: Dr. Mehmet Dağ.

Atlantis Tufanından

(Baştarafı 15. Sayfada)
üzerinde bulunan duman bulutu, büyük bir ağaç gibi görünüyor olabilirdi. Efsanelerde, Cermen Edda'dan Hint ve Mısır rivayetlerine kadar olan kaynaklarda, âlemlerin ağacı, evrenin hakimi olan bir dağdan bahsedilir.

O halde, eski kültürlerin Tanrıları, Atlantis'ten gelen insanlar mıydı? Atlantisliler taş devri insanlarına ne gibi «tanrısal» yetenekler göstermişlerdi? Bu konuda efsanelerde rastlananlar şöyledir:

Maya Tanrısı Kukulkan, yazının ve takvimin kâşifi olarak geçer. Bunun dışında, halkına ilk mısır tanesini getirdi. Bu enformasyonla birlikte bir tarih verelim: Arkeologların tesbit ettiklerine göre, Mısır, Orta Amerika'da yaklaşık 7000 yıldan beri yetiştirilmektedir. Cermen Tanrısı Wotam, Avrupa'ya Cermen Harfleri'ni ve tıbbı getirdi. Mısır Tanrısı Osiris (Lâkabı : «Batılıların

Birincisi»), ziraat, sulama sanatı ve site inşaatının kâşifi olarak geçer; onun yardımcısı Thot ise, yazma sanatı ustası olarak methedilir.

Fakat her şeyden önce, Avrupa, Asya ve Amerika'nın ilk sakinlerini, bir şeyin çok etkilemiş olması gerekiyor: Dağlardan inen yabancılar, devler. Mısır'da, Güney Amerika'da ve Avrupa'nın kıyı bölgelerinde bulunan iskeletler ve mumyalar, bunu teyid etmektedirler. Atlantis'te özel bir ırk yaşamış olmalıydı: İki metre boyunda, dar kafataslı ve kanca burunlu insanlar. Buna karşın eski ve yeni dünyada yaşayanlar, bundan 10000 yıl önce ortalama 1,40 m. boyundaydılar. Bu Atlantis'li Devler'in, tufandan sonra taş devri dünyasına gelmelerini sağlayan şeyin ne olabileceğini düşünelim:

Farzedelim ki, 16. Yüzyıl'da Avrupa'nın ortaçağ yaşantısının en önemli

merkezleri, bir planetoid düşmesiyle hasara uğradı. Bu olaydan sağ çıkıpta gemileriyle Afrika veya Amerika'ya ulaşanlar, ne kadar süre yüksek kültürlerini muhafaza edebilirler? Ateşli silahları ne kadar süreyle işlev görebilir? Yeniden demir veya barut nasıl imâl edilir? Avrupalılar, Afrikalı zencilere Avrupa'daki gibi şehirler inşa ettirmek istemezler mi?

Aynı şekilde, bundan 10000 yıl öncesinde de yeni bir Atlantis inşa etmek için hiçbir imkân ve motivasyon mevcut değildi. Dünya, bir tufan sonucunda tahrip olmuş vaziyetteydi. M. Ö. 8498'den sonra nüfus yoğunluğu çok düşüktü. Ön Asya'da, Mısır'da, veya Amerika'da yaşayanlara karışan «Devler», şimdiki zamanda beyazların Afrika ve Amerika'da yaptıkları gibi, «Sihirli Güçler»ini kullandılar. Bunlarda oralarda (Lütfen Sayfayı Çeviriniz)

Tanrılar olarak kabul edildiler.

Her şeyden önce onların yüksek astronomik bilgileri, hükümdarlık pozisyonlarına gelmelerini sağlamış olmalıydı. Ay ve güneş tutulmalarını önceden biliyorlardı. Onlar ne zaman tohum ekileceğini, ne zaman Tanrılara kurban vermek gerektiğini biliyorlardı. Bu bilgi, «kutsal» olarak kraldan krala, rahipten rahibe aktarıldı. Buna bir örnek olarak Sümerler'in, Mısırlılar'ın veya Maya'ların takvimi verilebilir.

Binyıllarca sonra, devletler ve şehirler kurulması için uygun zamanlar olduğunda, bazı «esrarengiz» bilgilerin mevcut ol-

duğu görüldü. Bu zamanların taş devri «çölünde», henüz M.Ö. 7500 yılında Anadolu'da, Kafkasya bölgesinde ilk medeniyet «vahaları» teşekkül etti. Ne olursa olsun hiçbir kimse, örneğin Çatal Höyük'te ortaya çıkan tekniği normal, sürekli bir kültür gelişmesi olarak açıklayamaz. 32x16x8 cm. ebadlarında, ek yerleri birleştirilerek örülmüş, temiz inşaat tekniği ürünü tahta direklerle desteklenmiş kerpiç tuğlalar. Büyük ibadethanelerin, teknik olarak kullanışlı yapılmış çatıları. Yarı endüstriyel çanak çömlek imalatı El değirmeni, havan eli, havan ve ezme taşı ile işlenen 14 kültür bitkisi. İnce dokunmuş, genel-

likle ustaca boyanmış ve baskı yapılmış kumaşlar. Bütün bunlar için arkeologlar bir açıklama olarak «bilinmeyen kültür mirasları» fikrini öne sürüyorlar. Bu fikir bilimsel açıdan bakıldığında da doğrudur.

Atlantis'in harebeleri Atlantik Okyanusu'nun dibinde, muhtemelen 3000 m. derinlikte, kayalar, küller ve lâvlarla örtülü vaziyette yatmaktadır. Bir gün, bu batık kültürün kalıntılarını su üstüne çıkarabileceğimiz teknik imkânlara sahip olacağız. Ve o zaman, Atlantik'ten gelen bir yüksek kültüre delâlet eden ve «esrarengiz» olarak nitelendirilen hususlar aydınlığa kavuşacak.

«Beşerden beklenen, kâinatın içerisinde bir kum tanesinin fonksiyonu nisbetinde bir fonksiyondur. Fakat, siz, bir kâinat içerisindeki kum tanesinin fonksiyonunu bilemezsiniz ki.» S.P

**

«İnsan, mütemediyen elinden tutulmuş, sürüklenen, belli bir plânın tahakkuku için sağından ve solundan dürtülen, ite kaka götürülen bir varlık değildir.» S.P

**

«Sizden istenen, şuur, idrak ve vicdanınızın geliştirilmesidir. Şuur ve idrakinizin geliştirilmesi ise, bizatihi beşeri tecrübenin bir neticesi olmalıdır.» S.P